

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

 51. aastakäik
 5. september 2008

Sisukord

- I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

MÄÄRUSED

- Komisjoni määrus (EÜ) nr 869/2008, 4. september 2008, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 1
- Komisjoni määrus (EÜ) nr 870/2008, 4. september 2008, millega muudetakse teatavate suhkrosektori toodete suhtes määrusega (EÜ) nr 1109/2007 2007/2008. turustusaastaks kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid imporditollimakse 3

- II EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik

OTSUSED

Nõukogu

2008/713/EÜ:

- ★ Nõukogu otsus, 24. juuli 2008, Ühendkuningriigi ülemäärase eelarvepuudujäägi kohta 5

Komisjon

2008/714/EÜ:

- ★ Komisjoni otsus, 14. detsember 2004, millega muudetakse otsust 2002/610/EÜ abikava kohta, mida Prantsusmaa kavatseb rakendada uute meretranspordi lühiliinide avamiseks (teatavaks tehtud numbri K(2004) 4519 all) ⁽¹⁾ 7

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

(Jätub pöördel)

2008/715/EÜ:

- ★ **Komisjoni otsus, 11. märts 2008, riigiabi kohta, mida Saksamaa andis katmikkultuuride kasvatamisega tegelevatele ettevõtjatele mineraalõlimaksust vabastamise vormis** (teatavaks tehtud numbri K(2008) 860 all) 10

2008/716/EÜ:

- ★ **Komisjoni otsus, 2. aprill 2008, riigiabi C 38/07 (ex NN 45/07) kohta, mida Prantsusmaa andis äriühingule Arbel Fauvet Rail SA** (teatavaks tehtud numbri K(2008) 1089 all) ⁽¹⁾ 27

Märkus lugejale (vt tagakaane sisekülge)

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 869/2008,**4. september 2008,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus),⁽¹⁾võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris,⁽²⁾ eriti selle artikli 138 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

Määruses (EÜ) nr 1580/2007 on sätestatud vastavalt mitme-poolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XV lisa A osas osutatud toodete ja ajavahemike puhul,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 1580/2007 artikliga 138 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 5. septembril 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. september 2008

Komisjoni nimel

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 350, 31.12.2007, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood (¹)	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MK	21,7
	ZZ	21,7
0707 00 05	JO	156,8
	MK	64,6
	TR	89,6
	ZZ	103,7
0709 90 70	TR	96,0
	ZZ	96,0
0805 50 10	AR	58,8
	UY	74,4
	ZA	74,5
	ZZ	69,2
0806 10 10	IL	235,4
	TR	106,8
	US	188,9
	XS	61,0
	ZZ	148,0
0808 10 80	BR	55,2
	CL	100,7
	CN	111,7
	NZ	99,3
	US	95,3
	ZA	81,2
0808 20 50	ZZ	90,6
	AR	123,5
	CN	60,9
	TR	138,1
	ZA	92,9
0809 30	ZZ	103,9
	TR	133,7
	US	166,3
	XS	61,2
0809 40 05	ZZ	120,4
	IL	137,9
	MK	53,9
	TR	53,9
	XS	53,4
	ZZ	74,8

(¹) Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määrmuses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 870/2008,**4. september 2008,****millega muudetakse teatavate suhkrusektori toodete suhtes määrusega (EÜ) nr 1109/2007
2007/2008. turustusaastaks kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid imporditollimakse**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määrust (EÜ) nr 318/2006 suhkruturu ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾võttes arvesse komisjoni 30. juuni 2006. aasta määrust (EÜ) nr 951/2006, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 318/2006 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kolmandate riikidega kauplemise suhtes suhkrusektoris ⁽²⁾ eriti selle artikli 36,

ning arvestades järgmist:

- (1) Valge suhkruga, toorsuhkruga ja teatavate siirupite tüüpilised hinnad ja täiendavad imporditollimaksud on 2007/2008. turustusaastaks kehtestatud komisjoni määrusega (EÜ)

nr 1109/2007. ⁽³⁾ Neid hindu ja tollimakse an viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 842/2008. ⁽⁴⁾

- (2) Praegu komisjoni käsutuses olevast teabest lähtuvalt tuleks ülalmainitud hindu ja tollimakse muuta määruses (EÜ) nr 951/2006 sätestatud eeskirjade kohaselt,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 951/2006 artiklis 36 nimetatud toodete suhtes 2007/2008. turustusaastaks määrusega (EÜ) nr 1109/2007. kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid imporditollimakse muudetakse käesoleva määruse lisa kohaselt.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 5. septembril 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. september 2008

Komisjoni nimel

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 58, 28.2.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 178, 1.7.2006, lk 24.

⁽³⁾ ELT L 253, 28.9.2007, lk 5.

⁽⁴⁾ ELT L 229, 28.8.2008, lk 3.

LISA

Valge suhkru, toorsuhkru ja CN-koodi 1702 90 95 alla kuuluvate toodete muudetud tüüpilised hinnad ja täiendavad imporditollimaksud, mida kohaldatakse alates 5. september 2008

(EUR)

CN-kood	Tüüpiline hind kõnealuse toote 100 kg netomassi kohta	Täiendav imporditollimaks kõnealuse toote 100 kg netomassi kohta
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,91	3,84
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,91	9,08
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,91	3,68
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,91	8,65
1701 91 00 ⁽²⁾	26,80	11,83
1701 99 10 ⁽²⁾	26,80	7,31
1701 99 90 ⁽²⁾	26,80	7,31
1702 90 95 ⁽³⁾	0,27	0,38

⁽¹⁾ Nõukogu määruse (EÜ) nr 318/2006 (ELT L 58, 28.2.2006, lk 1) I lisa III punktis määratletud standardkvaliteedi suhtes.

⁽²⁾ Määruse (EÜ) nr 318/2006 I lisa II punktis määratletud standardkvaliteedi suhtes.

⁽³⁾ 1 % saharoosisalduse kohta.

II

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

OTSUSED

NÕUKOGU

NÕUKOGU OTSUS,

24. juuli 2008,

Ühendkuningriigi ülemäärase eelarvepuudujäägi kohta

(2008/713/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artikli 104 lõiget 6,

võttes arvesse komisjoni soovitusi,

võttes arvesse Ühendkuningriigi tehtud tähelepanekuid,

ning arvestades järgmist:

- (1) Asutamislepingu artiklis 104 sätestatakse ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus tagamaks, et liikmesriigid väldivad valitsemissektori ülemäärase eelarvepuudujäägi tekkimist või korrigeerivad tekkinud puudujäägi.
- (2) Teatavaid Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigiga seotud sätteid käsitleva protokoll punkti 5 kohaselt asutamislepingu artikli 104 lõikes 1 kehtestatud kohustust vältida ülemäärast valitsemissektori eelarvepuudujääki ei kohaldata Ühendkuningriigi suhtes, välja arvatud juhul, kui riik ühineb majandus- ja rahaliidu kolmanda etapiga. Vastavalt asutamislepingu artikli 116 lõikele 4 püüab Ühendkuningriik vältida majandus- ja rahaliidu teises etapis ülemäärast eelarvepuudujääki.
- (3) Stabiilsuse ja kasvu pakti põhieesmärk on usaldusväärne finantsstabiilsus kui vahend hindade stabiilsust ning tugevat ja püsivat majanduskasvu soodustavate tingimuste tagamiseks, mille tulemusel luuakse uusi töökohti.

- (4) Asutamislepingu artikli 104 kohases ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluses, mida on täpsustatud stabiilsuse ja kasvu pakti osaks olevas nõukogu 7. juuli 1997. aasta määruses (EÜ) nr 1467/97 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta), ⁽¹⁾ nähakse ette otsuse tegemine ülemäärase eelarvepuudujäägi eksisteerimise kohta. Asutamislepingule lisatud protokollis ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta nähakse ette lisasätted ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamiseks. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 3605/93 ⁽²⁾ sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad ja mõisted kõnealuse protokollis sätete kohaldamiseks.

- (5) Asutamislepingu artikli 104 lõikes 5 nõutakse, et kui komisjoni arvates esineb liikmesriigis või võib seal tekkida ülemäärane eelarvepuudujääk, esitab komisjon nõukogule arvamuse. Võttes arvesse asutamislepingu artikli 104 lõikele 3 vastavat ettekannet ning artikli 104 lõikele 4 vastavat majandus- ja rahanduskomitee arvamust, jõudis komisjon järeldusele, et Ühendkuningriigis on ülemäärane eelarvepuudujääk. Seetõttu esitas komisjon 2. juulil 2008. aastal nõukogule kõnealuse ettekanne Ühendkuningriigi kohta.

- (6) Asutamislepingu artikli 104 lõikes 6 märgitakse, et nõukogul tuleb kaaluda kõiki asjaomase liikmesriigi võimalikke märkusi ja otsustada pärast üldhinnangut, kas ülemäärane eelarvepuudujääk eksisteerib. Ühendkuningriigi puhul võib üldhinnangu põhjal teha järgmisi järeldusi.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

⁽²⁾ EÜT L 332, 31.12.1993, lk 7.

- (7) 1990. aastate lõpus tegi Ühendkuningriik eelarve tasakaalustamiseks suuri jõupingutusi. Seejärel muutus valitsuse eelarvepoliitika vabamaks, peamiselt tänu selgele poliitilisele eesmärgile oluliselt suurendada kulutusi avalikele teenustele. Selle tulemusena muutus valitsemissektori eelarve tasakaal 1990. aastate lõpu ülejäägist 2003/2004. majandusaastal puudujäägiks 3,2 % SKPst ja 2004/2005. majandusaastal puudujäägiks 3,5 % SKPst. Kuna SKP lõhe jäi kogu selle ajavahemiku jooksul positiivseks, tähendas see majandusaastatel 1999/2000 kuni 2004/2005 siiski struktuurse tasakaalu halvenemist 4¾ protsendipunkti võrra SKPst. ⁽¹⁾ 21. septembril 2005 algatas komisjon artikli 104 lõikes 3 sätestatud ettekande koostamisega Ühendkuningriigi suhtes ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse ja 24. jaanuaril 2006 otsustas nõukogu, et Ühendkuningriigis on ülemäärane eelarvepuudujääk. 2005/2006. ja 2006/2007. majandusaastal eelarveseisund paranes, kusjuures viimasel aastal langes valitsemissektori eelarve puudujääk 2,6 protsendini SKPst. Võttes arvesse 2006/2007. majandusaasta eelarvepuudujääki ja 2007. aasta kevadprognoosi, võttis komisjon 12. septembril 2007 vastu soovitusel nõukogu otsuse kohta ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse tühistamiseks Ühendkuningriigi suhtes. 9. oktoobril 2007 otsustas majandus- ja rahandusministrite nõukogu tühistada ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kooskõlas asutamislepingu artikli 104 lõikega 12.
- (8) Ühendkuningriigi poolt märtsis 2008 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames esitatud andmete kohaselt eeldati, et Ühendkuningriigi valitsemissektori eelarvepuudujääk ulatab 2008/2009. majandusaastal 3,2 protsendini SKPst, mis ületab kontrollväärtust 3 % SKPst; see näitaja on sama, mis avaldati Ühendkuningriigi 2008. aasta märtsi eelarves, kus esitati ka eelarvekava, mille kohaselt on valitsemissektori eelarve puudujääk 2009/2010. majandusaastal 2,8 % SKPst. Viimati nimetatud majandusaasta puudujääk on väiksem kui vastav näitaja komisjoni talituste 2008. aasta kevadprognoosis (3,3 % SKPst), peamiselt erinevuste tõttu eeldatavas SKP kasvus 2009/2010. majandusaastal. Pärast 2008. aasta kevadprognoosi avaldamist maksab 13. mail avaldatud poliitika teadanne üksikisiku tulumaksu vähendamise kohta 2008/2009. majandusaastal 2,7 miljardit naelsterlingit. Selle lisamine komisjoni talituste esitatud 2008. aasta kevadprognoosile tähendaks puudujääki 3,5 % SKPst. Kuigi eelarvepuudujääk ületas asutamislepingu kontrollväärtust (3 % SKPst), oli 2008/2009. majandusaastaks kavandatud puudujääk 2008. aasta märtsis teatatu kohaselt kontrollväärtuse lähedane. Kontrollväärtust 3 % SKPst ületav eelarvepuudujääk ei olnud erandlik asutamislepingu artikli 104 lõike 2 tähenduses. Eelarvepuudujääk ei olnud Ühendkuningriigi ametiasutuste kontrolli alt

väljas oleva ebatavalise sündmuse tagajärg ega olnud põhjustatud tõsisest majanduslangusest. Komisjoni talituste 2008. aasta kevadprognoosi hinnangu kohaselt on Ühendkuningriigi majanduskasv 2008. ja 2009. aastal aeglane ja aasta kasvumäär jääb kasvupotentsiaalile alla. Sellest hoolimata ulatub SKP eeldatav kasv 2008. aastal 1,7 protsendini ja 2009. aastal 1,6 protsendini. Kontrollväärtuse 3 % SKPst ületamist ei peeta samuti ajutiseks ning ka poliitika muutumatusel põhinevates komisjoni talituste prognoosides ennustatakse 2009/2010. majandusaastaks üle 3 % eelarvepuudujääki (3,3 %). Sellest saab järeldada, et asutamislepingu eelarvepuudujäägi kriteerium ei ole täidetud.

- (9) Valitsemissektori võla suhe jääb oluliselt alla kontrollväärtuse 60 % (märtsi ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse andmete kohaselt oli 2007/2008. majandusaastal see suhe 43 % SKPst), ⁽²⁾ kuid 2009/2010. majandusaastaks on oodata tõusutendentsi. Komisjoni talituste prognoosis ennustatakse võla suhte jõudmist 47½ protsendini SKPst 2009/2010. majandusaastal.
- (10) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1467/97 artikli 2 lõikele 4 saab „muid asjakohaseid tegureid“ võtta artikli 104 lõikele 6 vastavas ülemäärase eelarvepuudujäägi eksisteerimist käsitlevas nõukogu otsuses arvesse vaid juhul, kui on täielikult täidetud topelettingimus: puudujääk on kontrollväärtuse lähedane ja kontrollväärtust ületatakse ajutiselt. Seda topelettingimust ei ole täidetud. Seetõttu ei võeta muid asjakohaseid tegureid arvesse menetluses, mille tulemusel tehakse käesolev otsus,

ON VASTU VÖTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Üldhinnangust järeldub, et Ühendkuningriigis on ülemäärane eelarvepuudujääk.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigile.

Brüssel, 24. juuli 2008

Nõukogu nimel

eesistuja

B. HORTEFEUX

⁽¹⁾ Komisjoni talituste hinnangud; SKP lõhe hindamisel kohaldati ühist meetodikat.

⁽²⁾ Kasutatud on kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste (FISIM) suhtes kohandatud SKPd.

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

14. detsember 2004,

millega muudetakse otsust 2002/610/EÜ abikava kohta, mida Prantsusmaa kavatses rakendada uute meretranspordi lühiliinide avamiseks

(teatavaks tehtud numbri K(2004) 4519 all)

(Ainult prantsuskeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2008/714/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

1.2. Meetme nimetus

- (3) Lõppotsuses käsitletava meetme nimetus on „abikava uute meretranspordi lühiliinide avamiseks”.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

1.3. Muudatuste eesmärk

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 64 lõike 1 punkti a,

- (4) Kavandatavate muudatuste peamine eesmärk on võtta arvesse ühenduse suunistega uute meretranspordi lühiliinide avamiseks antava abi suhtes kehtestatud uut õiguslikku raamistikku ning ühitada lõppotsuses sätestatud tingimused ühenduse uute eeskirjadega riigiabi valdkonnas.

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Menetluse kirjeldus

- (1) 30. jaanuaril 2002 võttis komisjon pärast ametlikku uurimismenetlust vastu otsuse 2002/610/EÜ, ⁽¹⁾ millega kiideti järgnevalt esitatud teatavatel tingimustel heaks abikava, mille eesmärk on toetada uute meretranspordi lühiliinide avamist (edaspidi „lõppotsus”). Lõppotsuse põhjenduses 26 on selgitatud, et Prantsusmaa nõustus menetluslike tingimustega, mis on eriti siduvad abikavade puhul, mis on seotud ühendusesisese laevaliini avamisega Prantsusmaa ja mõne teise liikmesriigi sadama vahel, kuid mitte nende abikavade puhul, mis käsitlevad kahe Prantsusmaa sadama vahelisi laevaliine.

- (2) 18. novembril 2004 taotlesid Prantsuse ametiasutused komisjonilt lõppotsuse muutmist, et võtta arvesse uusi soodsamaid sätteid, mis sisalduvad ühenduse suunistes riigiabi kohta meretranspordi sektoris ⁽²⁾ (edaspidi „ühenduse suunised”).

- (5) Lõppotsuse põhjenduses 26 on märgitud: „selleks et tagada läbipaistvus ja ettevõtjate võrdne kohtlemine projektide valikumenetluse raames, kohustusid Prantsuse ametiasutused kinni pidama järgmisest menetluskorrast:

a) konkursikutse avaldatakse perioodiliselt (näiteks iga kalendriaasta algul) *Euroopa Liidu Teatajas* teadaande kujul, milles täpsustatakse abikava tingimused, menetlus, mida tuleb järgida, ja kandidaatide valikukriteeriumid;

b) selliste laevaliinide projektide puhul, mis ühendavad Prantsusmaa ja mõne teise liikmesriigi sadamat, avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* kavatsuste deklaratsioon, milles täpsustatakse projekti eesmärk ja kavandatava abi ülempiir. Deklaratsioonis kutsutakse huvitatud isikuid väljendama oma huvi viieteistkümne tööpäeva jooksul. Huvitatud isiku vastuseisu korral tuleb eelneva loa saamiseks komisjonile abikavast teatada.”

⁽¹⁾ EÜT L 196, 25.7.2002, lk 31.

⁽²⁾ ELT C 13, 17.1.2004, lk 3.

- (6) Prantsuse ametiasutuste sõnul võib eriti punktis b sätestatud menetluste rakendamine kujuneda väga pikaajaliseks, takistades nii kõnealuste projektide tõhusat elluviimist.

— teenus peab võimaldama maismaatranspordi (peamiselt kaubaveo) täielikku või osalist teostamist meritsi, ilma et meretransport oleks vastuolus ühiste huvidega;

2. MUUDATUSE ÜKSIKASJALIK KIRJELDUS

- (7) Prantsuse ametiasutused soovivad lõppotsuse muutmist, et see võtaks arvesse ühenduse suuniste 10. peatükki, mis käsitleb meretranspordi lühiliiniidele antavat abi.

— abi peab olema suunatud eelnevalt kindlaks määratud keskkonnamõjuga üksikasjaliku projekti elluviimiseks, mis käsitleb uut marsruuti või teenuste tõhustamist olemasoleval laevaliiniil, ühendades vajaduse korral mitmeid laevaomanikke, kusjuures sama liin ei saa osaleda enam kui ühes rahastatavas kavas ning seda kava ei saa pikendada, edasi lükata ega korrata;

3. HINNANG MUUDATUSETTEPANEKUTELE

3.1. Uued ühenduse eeskirjad

- (8) Komisjon märgib kõigepealt, et lõppotsuse vastuvõtmise ajal kehtinud varasemate ühenduse suunistega⁽¹⁾ ei nähtud meretranspordi lühiliiniide avamiseks antava abi osas ette ühtegi erieeskirja. Seetõttu tundus igati loogiline, et komisjon kehtestas lõppotsuses *ad hoc* erieeskirjad, et kiita heaks Prantsusmaa abikava, mille eesmärk on edendada meretranspordi lühiliiniide avamist.

— abi eesmärk peab olema kõnealuse teenuse käitamise kulude katmine 30 % ulatuses⁽³⁾ või ümberlaadimiseadmete ostmise rahastamine kavandatava teenuse pakkumiseks 10 % ulatuses nimetatud investeeringustest;

- (9) Komisjon juhib tähelepanu ka sellele, et ta võttis vahepeal vastu uued ühenduse suunised, millega nähakse nüüd ette meretranspordi lühiliiniide avamiseks antava riigiabi raamtingimused lähtuvalt eesmärkidest, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2003. aasta määruses (EÜ) nr 1382/2003, mis käsitleb ühenduse finantsabi andmist kaubaveosüsteemi keskkonnakaitsemeetmete tõhustamiseks (Marco Polo programm)⁽²⁾ ja mis võeti samuti vastu pärast lõppotsust.

— projekti elluviimiseks antav abi tuleb anda läbipaistvate kriteeriumide alusel, mida kohaldatakse mittediskrimineerivalt ühenduses asuvate laevaomanike suhtes. Kooskõlas ühenduse eeskirjadega peavad liikmesriigi ametiasutused andma üldjuhul abi pakkumismenetluse käigus valitud kavadele;

- (10) Uute ühenduse suuniste 10. peatükis loetakse lühiliiniidele eraldatavad üksikoetused ühisturuga kokkusobivaks juhul, kui peetakse kinni järgmistest tingimustest:

— projekti sisuks olev teenus peab olema majanduslikult tasuv ka pärast seda, kui see ei ole enam abikõlblik avaliku sektori vahenditest rahastamiseks;

„— abi kestus ei tohi ületada kolme aastat ning selle eesmärk peab olema rahastada mereveoteenust liikmesriikide territooriumil asuvate sadamate vahel;

— abi ja avaliku teenuse hüvitisi (kohustused või lepingud) ei või kumuleerida.”

⁽¹⁾ EÜT C 205, 5.7.1997, lk 5.

⁽²⁾ ELT L 196, 2.8.2003, lk 1. Selle määrusega luuakse Marco Polo programm, mis võimaldab komisjonil anda ühenduse rahalist toetust meretranspordi lühiliiniide projektidele selleks, et suunata osa maismaal kulgevast kaubaveost mereteedele. Eeskätt täpsustab selle määruse artikkel 9: „Ühenduse finantsabi programmis määratletud meetmetele ei välista neile meetmetele riigiabi andmist riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil, kui kõnealune abi on kooskõlas asutamislepingus sätestatud riigiabi andmise korruga ning jääb konkreetset liiki meetme puhul vastavalt artikli 5 lõikes 2, artikli 6 lõikes 4 ja artikli 7 lõikes 3 sätestatud piiridesse.”

- (11) Eelkõige märgib komisjon, et uutes ühenduse suunistes ei tehta mingit vahet selle alusel, kas rahastatav laevaliin ühendab kahe erineva liikmesriigi või sama liikmesriigi kahte sadamat. Komisjon on seisukohal, et nimetatud kahe olukorra eristamine lõppotsuse põhjenduses 26 ei ole objektiivselt põhjendatud.

⁽³⁾ Ühendusepoolse rahastamise korral või erinevatele abikavadele vastava abikõlblikkuse korral kohaldatakse 30 % ülemmäära ühendatud abile ja rahalisele toetusele tervikuna. Tuleb märkida, et abi osatähtsus on sama, mis ümbersuunamismeetmete korral ühenduse Marco Polo algatuse raames: vt määruse (EÜ) nr 1382/2003 artikli 5 lõige 2.

- (12) Muu hulgas arwab komisjon, et juhul kui liikmesriik rakendab abikava meretranspordi lühiliinide toetuseks ja kava raames eraldatud üksiktoetused vastavad eespool toodud tingimustele, ei ole abikava ühenduse suunistega vastuolus.

3.2. Lõppotsuse muutmata jätmisega kaasnev mõju

- (13) Kui lõppotsust ei muudeta, siis ühest küljest võimaldaks see Prantsusmaal anda üksiktoetusi Prantsusmaa sadamate vahelistele liinidele uutes ühenduse suunistes ette nähtust soodsamatel tingimustel, teisest küljest aga oleks lõppotsuse põhjenduses 26 sätestatud ametlike menetluste tõttu Prantsusmaa ebasoodsamas olukorras selliste liinide loomisel, mis ühendavad Prantsusmaa ja mõne muu liikmesriigi sadamat. Lisaks sellele et kõnealused ametlikud menetlused on uute ühenduste suuniste kontekstis ülearused, seavad need Prantsusmaa ebavõrdsesse olukorda võrreldes teiste liikmesriikidega, kes soovivad uutest ühenduse eeskirjadest lähtuvalt rakendada abikavasid või anda *ad hoc* üksiktoetusi, et toetada lühiliinide loomist naaberriikidega.
- (14) Asutamislepingu artikli 88 lõike 1 kohaselt peab komisjon olemasolevaid abikavasid pidevalt jälgima. Selleks peab ta kontrollima, kas riigiabi eeskirju kohaldatakse ühetaoliselt kõikidele liikmesriikides kehtivatele abikavadele. Eelkõige soovib komisjon ühenduse eeskirjade karmistumise korral liikmesriikidele vajalikke meetmeid, mis vastaksid ühisturu toimimisele ja arengule. Samas ei saa komisjon lubada, et tema varasemate tingimuslike lõppotsuste kohaselt säiliks teatava liikmesriigi abikava suhtes piirang, mis ei kehti enam samalaadseid abikavasid rakendavate teiste liikmesriikide suhtes.

3.3. Muudatuse eelised

- (15) Kui lõppotsust muudetakse, võimaldab see Prantsusmaal kohaldada meretranspordi lühiliinide toetamist käsitleva abikava suhtes uusi ühenduse suuniseid juba enne 30. juunit 2005, seega enne tähtaega, mille komisjon on uutes ühenduse suunistes ette näinud, et liikmesriigid saaksid võtta vajalikud meetmed kõigi oma olemasolevate abikavade vastavusse viimiseks uute ühenduse suunistega.

4. KOKKUVÕTE

- (16) Kokkuvõttes on komisjon arvamusel, et otsust 2002/610/EÜ tuleb muuta. Muudatusettepanek võimaldab Prantsusmaal viia uute ühenduse suunistega kooskõlla nii Prantsusmaa ja mõne teise liikmesriigi sadamaid ühendavaid laevaliine käsitlevad abikavad kui ka Prantsusmaa sadamate vahelist ühendust käsitlevad abikavad. Seega tagatakse kõnealuse muudatusega, et Prantsusmaa kohaldab oma abikavade suhtes samasuguseid tingimusi, mis kehtivad nimetatud suunistest lähtuvalt juba kõigis teistes liikmesriikides,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2002/610/EÜ artiklile 1 lisatakse kolmas lõik järgmises sõnastuses:

„Selle abikava raames eraldatavate üksiktoetuste andmise tingimuseks seab Prantsusmaa ühenduste meretranspordi sektori riigiabi suuniste 10. peatüki järgimise. (*)

(*) ELT C 13, 17.1.2004, lk 3.”

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.

Brüssel, 14. detsember 2004

Komisjoni nimel
asepresident
Jacques BARROT

KOMISJONI OTSUS,

11. märts 2008,

riigiabi kohta, mida Saksamaa andis katmikkultuuride kasvatamisega tegelevatele ettevõtjatele mineraalõlimaksust vabastamise vormis

(teatavaks tehtud numbri K(2008) 860 all)

(Ainult saksakeelne tekst on autentne)

(2008/715/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

isikute märkused. 14. juuni 2006. aasta kirjaga esitas Saksamaa kommentaarid kõnealuste märkuste kohta ja 12. detsembri 2007. aasta kirjaga lisateavet.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõiget 2,

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama märkusi vastavalt eespool nimetatud sättele ja võttes neid märkusi arvesse, ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

- (1) 19. aprilli 2005. aasta kirjaga, mis registreeriti 20. aprillil 2005, teatas Saksamaa meetmest, millega nähti ette 2005. ja 2006. aasta maksusumma tagastamine katmikkultuuride kasvatamisega tegelevatele ettevõtjatele. Meede sisaldab edasilükkavat tingimust, mille kohaselt on meetme rakendamiseks vaja komisjoni nõusolekut. Teatis registreeriti riigiabi juhtumina numbri N 189/05 all.
- (2) Meede on teatamata riigiabi (2001–2002) pikendamine, mida oli eelnevalt juba pikendatud (2003–2004) ja millest ei olnud samuti teatatud. Mõlemat teatamata riigiabi käsitlevad andmed kanti teatamata riigiabi nimekirja numbri NN 36/05 all.
- (3) Komisjon teavitas Saksamaad 20. oktoobri 2005. aasta kirjaga otsusest algatada kõnealuse abi suhtes ametlik uurimismenetlus vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikele 2. ⁽²⁾ Saksamaa esitas oma seisukoha 22. novembri 2005. aasta kirjaga. Komisjonile laekusid huvitatud

II. ABIKAVA KIRJELDUS

- (4) 16. augustil 2001 kehtestas Saksamaa mineraalõliaktsiisi seaduse muutmise seaduse alusel katmikkultuuride kasvatamisega tegelevatele ettevõtjatele katmikaladel kasutatavate kütuste (kütteõli, maagaas, vedelgaas) suhtes kaheks aastaks maksusoodustuse. Abi anti maksusumma tagastamise vormis.
- (5) 23. detsembri 2002. aasta seadusega, millega arendatakse edasi ökoloogilist maksureformi, pikendati esialgselt ajavahemikul 1. jaanuarist 2001 kuni 31. detsembrini 2002 kasutatud kütuste eest tasutud maksu tagastamist 31. detsembrini 2004.
- (6) Saksamaa kavatses direktiivi ülevõtmiseks 9. detsembril 2004 vastu võetud seaduse alusel jätkata maksu tagastamist 2006. aasta lõpuni ja teatas pikendamismetmest riigiabina numbri N 189/2005 all.
- (7) I lisas toodud tabelid näitlikustavad maksude tagastamist ja nende rahalist mõju katmikkultuuride kasvatamisega tegelevatele ettevõtjatele võrrelduna ülejäänud põllumajandussektoriga.
- (8) Komisjon otsustas algatada ametliku uurimismenetluse järgmistel põhjustel:
- (9) Meede on riigiabi. Saksamaa märkis, et käesoleval juhul tuleb kohaldada erikorda vastavalt nõukogu direktiividele, mis käsitlevad energiatoodete maksustamist (direktiiv 92/81/EMÜ, mis on asendatud 2003. aastal vastu võetud direktiiviga 2003/96/EÜ). Nimetatud direktiivide kohaselt võivad liikmesriigid kohaldada aianduses kasutatavatele mineraalõliledele vähendatud maksumäära.

⁽¹⁾ ELT C 67, 18.3.2006, lk 23.

⁽²⁾ Vt joonealune märkus 1.

- (10) Komisjon avaldas selle arvamuse suhtes kahtlust. Nime-
tatud direktiivide ja eelkõige direktiivi 2003/96/EÜ koha-
selt peab liikmesriikide maksustamiskord olema koos-
kõlas ühenduse õigusega ja erandite tegemine ei tohi
kahjustada ühenduse konkurentsieeskirjade kohaldamist.
Meetmed ei tohi mõjutada siseturu nõuetekohast toimi-
mist ega tuua kaasa konkurentsi kahjustamist.
- (11) Käesoleval juhul kahjustas abi ilmselt konkurentsi, kuna
energiatoodete vähendatud maksumäära kehtestamine
katmikkultuuride kasvatamisega tegelevas energiama-
hukas majandusharus avaldas otsest mõju tootmiskulu-
dele ja seeläbi konkurentsivõimele.
- (12) Komisjon märkis, et maksu tagastamisel on valikuline
iseloom, kuna aiandussektoris tehti vahet avamaa- ja
katmikkultuuride kasvatamisega tegelevate ettevõtjate
vahel.
- (13) Komisjon tõi esile, et liikmesriigid võivad anda maksu-
soodustusi, kui see ei too kaasa konkurentsieeskirjade
rikkumist. Komisjon leidis menetluse selles staadiumis,
et riigiabi eeskirjad ei sisalda sätteid, mis lubaksid liik-
mesriikidel seda liiki abi anda.
- (14) Komisjon oli menetluse selles staadiumis arvamusel, et
kõnealune meede on tegevusabi, mis on ühisturuga
kokkusobimatu.
- (15) Saksamaa esitas oma märkused asjaolude ja menetluse
kohta.
- (16) Saksamaa on arvamusel, et vähendatud maksumäär ei
olnud asja olemusest tulenevalt valikuline, kuna kütuseid
kasutatakse ainult katmiklaladel.
- (17) Juhul kui meede on valikuline ja seega riigiabi, saab
riigiabi andmist õigustada asutamislepingu artikli 87
lõike 3 punkti c alusel. Riigiabi andmist õigustavad ka
direktiivi 92/81/EMÜ artikli 8 lõike 2 punkt f ja direktiivi
2003/96/EÜ artikli 15 lõige 3. Saksamaa leiab, et tege-
mist on „liikmesriikidele [kõnealuste direktiividega] antud
... loa kasutamisega”. Saksamaa arvates on vastuoluline,
kui komisjon, kes tegi nimetatud direktiivide vastuvõt-
mise ettepaneku, heidab Saksamaale ette meetmest ühis-
turule lähtuvat ohtu. Pealegi ei ole kõnealuste direktiivide
konkurentsialased sätted esmatahtsad.
- (18) Saksamaa leiab, et kohaldada tuleb keskkonnakaitsele
antavat riigiabi käsitlevate ühenduse suuniste punkti
52,⁽³⁾ kuna olemasolevat maksu on oluliselt suurend-
datud. Mineraalõliaktsiisi seadust või energiamaksu
seadust, mis asendab esimesena nimetatud seaduse,
tuleb pidada keskkonnamaksu käsitlevaks seaduseks.
Selles sätestatud energiamaksumäärasid suurendati oluli-
selt alates 1. aprillist 1999 ökoloogilise maksureformiga,
nagu nähtub I lisas esitatud ülevaatest.
- (19) Kõnealuste õigusaktide eesmärk on suunata energiamaksu
kehtestamisega nõudlus energiasäästlikele ja ressursside
säästval kasutamisel põhinevatele toodetele ning anda
stiimul keskkonnasäästlike meetodite ja tehnoloogiate
arendamiseks. Energiatoodete maksustamise eeskirjadel
on seega märkimisväärne mõju keskkonnakaitsele.
- (20) Saksamaa viitab sellega seoses Leibnitsi nimelise Hanno-
veri ülikooli bioloogiliste tootmisettevõtete instituudi
aiandusettevõtete keskuses koostatud uurimusele energia-
tõhususe kohta katmikkultuuride kasvatamisega tegele-
vates ettevõtetes.

III. SAKSAMAA MÄRKUSED

⁽³⁾ EÜT C 37, 3.2.2001, lk 3.

- (21) Energiatoodetele kõrgemate maksumäärade kohaldamise korral langeb energiamahuka majandamisviisi tõttu eriti suur rahaline koormus ettevõtjatele, kes kasutavad energiatooteid kasvuhoonete või taimekasvatuseks mõeldud katmikalade kütmiseks. Seda arvesse võttes oli asjakohane kehtestada vähendatud maksumäär asjaomaste ettevõtjate rahalise koormuse ajutiseks vähendamiseks. See vajadus jäi püsima ka pärast 31. detsembrist 2002, mil vähendatud maksumäära kohaldamine pidi esialgsete kavade kohaselt lõppema. Seetõttu pikendati vähendatud maksumäära kohaldamist ökoloogilise maksureformi edasiarendamise seadusega kahe aasta võrra 31. detsembrini 2004. Et võtta arvesse energiatooteid kasvuhoonete või taimekasvatuseks mõeldud katmikalade kütmiseks kasutatavate põllumajandus- ja metsandusettevõtjate eriti rasket konkurentsiolukorda ka 2005. ja 2006. aastal, on vähendatud maksumäära kohaldamine ette nähtud ka kõnealusel perioodil.
- (22) Saksamaa leiab, et keskkonnakaitsele antavat riigiabi käsitlevate ühenduse suuniste punktis 52 esitatud tingimused on täidetud. Järelikult saab ajavahemikul 2001–2006 kohaldatud vähendatud maksumäära õigustada kõnealuste suuniste punkti 51.1 alapunkti b alusel.
- (23) Kuna vähendatud maksumäär on seotud ühenduse maksuga, mis on direktiivi 92/81/EMÜ või direktiivi 2003/96/EÜ kohaselt ühtlustatud, on vähendatud maksumäär ühisturuga kokkusobiv tingimusel, et see ei ole madalam asjaomasest ühenduse madalaimast maksumäärast. Sama (st ühisturuga kokkusobivus) kehtib vähendatud maksumäära puhul juhul, kui ühenduse maks puudub, tingimusel et vähendatud maksumäär on siseriiklikust maksumäärast 20 % madalam.
- (24) Lisaks sellele selgitas Saksamaa, et vähendatud maksumäära kohaldamist põllumajandus- ja metsandusettevõtjate suhtes, kes kasutavad energiatooteid kasvuhoonete või taimekasvatuseks mõeldud katmikalade kütmiseks, arutati juba seoses ökoloogilise maksureformi käivitamise seaduseelnõuga, sest maksumäära suurendamine mõjutab neid energiamahuka majandamisviisi tõttu eriti teravalt. Esialgsete kavade kohaselt juba 1. jaanuaril 1999 jõustuma pidanud seaduse arutamise käigus, mis toimus parlamendis suure ajalise surve all, nähti ette, et ka põllu-
- majandus- ja metsandusettevõtjad arvatakse tootmisettevõtjate hulka, kelle suhtes kohaldatakse vähendatud maksumäära. Kõnealune vähendatud maksumäär kehtestati mineraalöliaktsiisi seaduse 1. jaanuaril 2001 jõustunud muudatusega ning vähendatud maksumäära kohaldamist pikendati esimest korda – ajavahemikuks 2003–2004 – ökoloogilise maksureformi edasiarendamise seadusega.
- (25) Saksamaa märkis, et komisjoniga eelnevalt toimunud kontaktide põhjal oli jäänud mulje, et kõnealune maksumäära vähendamine on seaduslik. Saksamaa viitas eelkõige komisjoni suulistele märkustele, mis tehti töörühma „Konkurentsitingimused põllumajanduses” koosolekul 26. ja 27. oktoobril 1999. Igal juhul olid komisjonile asjaolud teada hiljemalt Saksamaa 29. augusti 2001. aasta teatise põhjal, nii et komisjonil oli juba sel ajal võimalik otsustada, kas vähendatud maksumäära kohaldamine on ühisturuga kokkusobiv. Saksamaa tugines sõnaselgelt määruse (EÜ) nr 659/1999⁽⁴⁾ artikli 10 lõikele 1 ja artikli 14 lõike 1 teisele lausele. Abi võimaliku tagastamise nõue oleks vastuolus õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtetega ning hea haldustava põhimõtetega. Saksamaa arvates näitavad huvitatud isikute märkused, et nende ootused olid õigustatud.

IV. HUVITATUD ISIKUTE MÄRKUSED

- (26) Huvitatud isikud esitasid peaausjalikult samu argumente, mida Saksamaa oli eelnevalt juba esile toonud. Meetmed ei ole valikulised ka seetõttu, et neid kohaldatakse kõigi põllumajandus- ja metsandusettevõtjate suhtes, kes tegelevad taimekasvatusega kasvuhoonetes või katmikaladel. Lisaks sellele märkisid huvitatud isikud, et asjaomased meetmed ei takista ühendusesisest kaubandust. Kõnealustel aastatel vähendati katmikalade pindala ja suurenes konkureerivate toodete sissevedu Saksamaale. Saksamaal toodetavad kogused ei ole võrreldes ühendusesisese köögiviljade kaubandusega niikuinii määrava tähtsusega. Lisaks sellele ei konkureeri avamaal ja katmikalal viljel-davad kultuurid otseselt omavahel ning neid ei saa üldjuhul üksteisega asendada. Juhul kui meede on riigiabi,

⁽⁴⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

saab seda õigustada asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti c alusel, kuna selle eesmärk on aianduse arengu soodustamine. See võimaldab aiandusettevõtjatel kerkinud energiahindadega kohaneda ja vähendab konkurentsi kahjustamist Saksamaa tootmisettevõtjate kahjuks, mis tuleneb asjaolust, et energiatoodete brutohinnad on teistes liikmesriikides oluliselt madalamad. Konkurentsi kahjustamisest Saksamaa antud riigiabi tõttu rääkida ei saa. Vastupidi, Saksamaa katmikkultuuride kasvatamisega tegelevaid ettevõtjaid ebasoodsasse olukorda asetav konkurentsi kahjustamine korvatakse meetmega (osaliselt). Tähtajalise piiramise tõttu annavad kõnealused meetmed asjaomasele sektorile tugeva stiimuli kerkinud energiahindadega energiasäästu meetmete ja tootmise ratsionaliseerimise abil kohaneda ning teha asjaomased investeeringud. Vaidlusalased meetmed peaksid olema lubatavad, kuna vastasel korral rikutaks või kitsendataks lubamatult direktiivis 92/81/EMÜ ja direktiivis 2003/96/EÜ sätestatud eesmärke. Viidates Euroopa Kohtu otsusele RSV-kohtuasjas, ⁽⁵⁾ märgitakse teise võimalusena, et abi tagasinõudmine on vastuolus abisaajate õiguspärase ootusega, kuna komisjon teadis abist juba 29. augustil 2001, kuid algatas kõnealuse abi suhtes uurimismenetluse alles 20. aprillil 2005 esitatud teabetaotlusega. Pealegi ähvardab suurt osa ettevõtjaid abi võimaliku tagasinõudmise korral maksejõuetus.

V. ABI HINDAMINE

- (27) Vastavalt nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2200/96 (puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta) ⁽⁶⁾ artiklile 43 kohaldatakse nimetatud määruses loetletud toodete tootmise ja kaubanduse suhtes EÜ asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89. Seega kuuluvad puu- ja köögiviljade tootmine ja kaubandus riigiabi käsitlevate ühenduse eeskirjade alla.
- (28) EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kohaselt on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.
- (29) Euroopa Kohus sedastas, et küsimuse üle otsustamiseks, kas riiklik meede on riigiabi EÜ asutamislepingu artikli 87 tähenduses, tuleb kindlaks teha, kas abi saavale ettevõtjale anti majanduslik soodustus, mida ta ei oleks tavalistes turutingimustes saanud, ⁽⁷⁾ või kas sellega vähendati ettevõtja rahalist koormust, mida ta tavaliselt oleks pidanud kandma omavahendite arvel. ⁽⁸⁾
- (30) Maksu tagastamise vormis antav riigiabi annab abi saavatele ettevõtjatele majandusliku eelise, vähendades nende maksukoormust. See võimaldab ettevõtjatel kokku hoida kulusid, mida nad tavalistel tingimustel oleksid pidanud kandma omavahendite arvel. Abi antakse riigi vahenditest teatavatele ettevõtjatele, nimelt põllumajandus- ja metsandusettevõtjatele, kes kasutavad majandustegevuseks kasvuhooneid või katmikalasisid.
- (31) Abi ei anta kõigile ettevõtjatele ja seega on abi valikuline. Sellest järeldub, et tegemist on riigiabiga EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses.
- (32) Maksu tagastamine võib kahjustada konkurentsi ⁽⁹⁾ ja mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust. ⁽¹⁰⁾
- (33) Saksamaa on oluline katmikkultuuride kasvatamisega tegelev tootja. Ka kõnealuste toodete kaubandus on märkimisväärne nagu näitavad alljärgnevad statistilised andmed.

⁽⁵⁾ Kohtuasi C-223/85: Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Maschinefabriken en Scheepswerven NV v. komisjon, EKL 1987, lk 4617.

⁽⁶⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 1.

⁽⁷⁾ Kohtuasi C-39/94: SFEI jt, EKL 1996, lk I-3547, punkt 60.

⁽⁸⁾ Kohtuasi C-301/87: Prantsusmaa v. komisjon, EKL 1990, lk I-307, punkt 41.

⁽⁹⁾ Vastavalt Euroopa Kohtu praktikale on riigiabi saanud ettevõtja konkurentsipositsiooni paranemine konkurentsi kahjustamine teiste ettevõtjate suhtes, kes riigiabi ei saa (kohtuasi C-730/79, EKL 1980, lk 2671, punktid 11 ja 12).

⁽¹⁰⁾ Vt allpool esitatud statistilised andmed (allikas: Eurostat).

	2001	2002	2003	2004	2005
<i>Köögivili</i>					
<i>Sissevedu</i>					
Väärtus (tuhandetes eurodes)	6 705 483	6 936 685	7 049 757	6 845 103	6 979 459
Kogus (tonnides)	5 346 123	5 365 972	5 599 183	5 621 769	5 464 528
<i>Väljavedu</i>					
Väärtus (tuhandetes eurodes)	867 832	985 187	1 030 880	1 045 543	1 122 869
Kogus (tonnides)	2 227 612	2 243 611	2 133 544	2 164 328	2 345 796
<i>Lilled</i>					
<i>Sissevedu</i>					
Väärtus (tuhandetes eurodes)	3 413 206	3 614 349	3 673 148	3 691 913	3 723 794
Kogus (tonnides)	1 285 460	1 442 078	1 547 266	1 573 104	1 671 568
<i>Väljavedu</i>					
Väärtus (tuhandetes eurodes)	405 250	482 993	546 938	526 374	573 022
Kogus (tonnides)	235 333	326 613	286 080	283 426	355 969

- (34) Saksamaal toodetavad katmikkultuurid konkureerivad teistes liikmesriikides toodetavate katmikkultuuridega. Saksamaa ja huvitatud isikud ei vaidlustanud nimetatud tõsiasi ning märkisid ka, et katmikkultuuride kasvatamisega tegelevad ettevõtjad vabastati maksust just seetõttu, et parandada nende konkurentsipositsiooni konkureerivate Madalmaade ettevõtjate suhtes, kellel on energia madalamate brutohindade tõttu soodsamad tootmistingimused. Seega on tegemist otsese konkurentsiga. Seetõttu ei oma tähtsust ühe huvitatud isiku väide, et katmikkultuurid ei konkureeri otseselt avamaakultuuridega, kuna Saksamaal toodetavad katmikkultuurid konkureerivad otseselt teistes liikmesriikides, sealhulgas Madalmaades toodetavate katmikkultuuridega.
- (35) Abi, mis vabastab ettevõtjad neil tavaliselt lasuvatest maksudest, kahjustab seega konkurentsi. Seejuures ei oma tähtsust väide, et teistes liikmesriikides on energiahinnad madalamad.⁽¹¹⁾ Ka juhul kui peaks pidama paika, et nimetatud tootmisteguri suhtes olid lähtepositsioonid erinevad, ei muuda see asjaolu, et Saksamaa poolt lubatav maksu tagastamine võib konkurentsi kahjustada.
- (36) Abi kahjustab ka liikmesriikidevahelist kaubandust. Seda tõendavad eespool tabelis toodud andmed oluliste kauba-voogude kohta. Kui peab paika, nagu eespool märgitud, et katmikkultuuride kasvupinda vähendati ja suurenes konkureerivate toodete sissevedu Saksamaale, ei tähenda see, et kaubandust ei ole kahjustatud. Ei saa välistada, et ilma kõnealuse abikava rakendamiseta oleks katmikkultuuride kasvupinda veel suuremal määral vähendatud ja sissevedu Saksamaale oleks veelgi suurenenud. Kuna Saksamaa osaleb ühendusesiseses katmikkultuuride kaubanduses, ei oma tähtsust küsimus, kui oluliseks tuleb pidada Saksamaal toodetavaid koguseid.
- (37) EÜ asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 sätestatud riigiabi andmise keeld ei kehti siiski ilma eranditeta. Komisjon kontrollis, kas mõni asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 sätestatud erand üldisest riigiabi keelust on kohaldatav.
- (38) Asutamislepingu artikli 87 lõikes 2 sätestatud erandid ei ole käesoleval juhul kohaldatavad, sest kõnealune abi ei ole üksiktarbijatele antav sotsiaalabi; loodusõnnetuste ja erakorraliste sündmuste tekitatud kahju korvamiseks antav abi ega Saksamaa Liitvabariigi teatud piirkondade majandusele antav abi, olenemata sellest, kellele kõnealuse meetmega abi antakse.

⁽¹¹⁾ Vt Euroopa Kohtu 2. juuli 1974. aasta otsus kohtuasjas 173/73: Itaalia v. komisjon, EKL 1974, lk 709, punktid 36–40.

- (39) Komisjon leiab, et EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis a sätestatud erandid ei ole kohaldatavad, sest kõnealune abi ei ole abi majandusarengu edendamiseks niisugustes piirkondades, kus elatustase on erakordselt madal või kus valitseb tõsine tööpuudus.
- (40) EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis b sätestatud erandid ei ole kohaldatavad, sest kõnealune abi ei ole abi üleeuroopalist huvi pakuva tähtsa projekti elluviimiseks või Saksamaa majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks. Samuti ei ole kõnealune abi ette nähtud kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktile d.
- (41) Komisjon viitab kõnealuses seoses sellele, et Saksamaa ja huvitatud isikud ei tuginenud kõnealuse abi suhtes algatatud uurimismenetluse käigus riigiabi andmise eranditele.
- (42) Seega on ainus erand, mida oleks võimalik kohaldada, asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkt c, mille kohaselt võib ühisturuga kokkusobivaks pidada abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovivald kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.
- (43) Vaidlusaluste meetmete suhtes kohaldatakse põllumajandussektoris antavat riigiabi käsitlevaid ühenduse suunisteid⁽¹²⁾ (edaspidi „põllumajandussuuniste”).⁽¹³⁾
- (44) Põllumajandussuuniste ja muud põllumajandussektorit käsitlevad eeskirjad ei sätesta eespool nimetatud meetmete suhtes sõnaselgelt erandeid asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 sätestatud üldisest riigiabi keelust. Komisjon sedastab eelkõige, et käesoleval juhul ei ole kohaldatav põllumajandussuuniste punkt 4 investeringuteks antava abi kohta. Maksu tagastamine ei ole seotud investeringute tegemisega.
- (45) Saksamaa ja mõned huvitatud isikud on arvamusel, et riigiabi andmist saab õigustada direktiivi 92/81/EMÜ artikli 8 lõike 2 punkti f ja direktiivi 2003/96/EÜ artikli 15 lõike 3 alusel, samuti lubab seda põllumajandussuuniste punkt 3.4.
- (46) Direktiivi 2003/96/EÜ 15. ja 24. põhjenduses on märgitud, et sama toote suhtes eri liikmesriikides erinevate maksumäärade kohaldamisel tuleb järgida siseturu ja konkurentsieeskirju, et vältida konkurentsi kahjustamist. Konkurentsieeskirjade vältimatu kohaldamise nõue on lisaks sellele sätestatud direktiivi 2003/96/EÜ artiklis 26, mis juhib liikmesriikide tähelepanu sellele, et asutamislepingu artikli 88 lõike 3 kohaselt on nad kohustatud teatama kõnealuse direktiivi alusel võetud meetmetest nagu maksu tagastamine, kui need kujutavad endast riigiabi. Nimetatud artikkel sätestab sõnaselgelt, et käesoleva direktiivi kohaselt komisjonile esitatav teave ei vabasta liikmesriike asutamislepingu artikli 88 lõikega 3 ette nähtud teatamiskohustusest.
- (47) Sama kehtib direktiivi 92/81/EMÜ puhul, mille põhjendustes (täpsemalt 6. põhjenduses) täpsustatakse, et liikmesriikidele antakse luba kohaldada teatavatel juhtudel maksuvabastusi, kui see ei too kaasa konkurentsi kahjustamist. Sama direktiivi artikli 8 lõikes 2 on sätestatud, et liikmesriigid võivad anda täieliku või osalise maksuvabastuse või vähendada maksumäära, „ilma et see piiraks muude ühenduse sätete kohaldamist”. Komisjon viitab seoses sellega asjaolule, et tema pädevus riigiabiga seotud küsimustega tegelemiseks tuleneb otseselt EÜ asutamislepingust. Ühenduse õigusnormid ei saa komisjoni pädevust kõnealuses valdkonnas piirata.
- (48) Saksamaa väitele, et maksu tagastamise puhul on tegemist „liikmesriikidele [eespool nimetatud direktiividega] antud ... volituse rakendamisega”, vastab komisjon, et see on võimalik üksnes eespool nimetatud tingimustel. Saksamaa arvates on vastuoluline, kui komisjon, kes tegi asjaomaste direktiivide vastuvõtmise ettepaneku, heidab Saksamaale ette, et kõnealusest meetmest lähtub oht ühisturule. Esiteks ei toonud Saksamaa esile, et komisjoni tõlgenduse kohaselt ei ole asjaomaseid direktiive võimalik tõhusalt kohaldada. Komisjon ei välista loomulikult, et võib esineda juhtumeid, mida kavandatakse direktiivide alusel, kuid mis vastavad samal ajal ausa konkurentsi nõuetele. Komisjon viitab sellele, et maksuseaduste ühtlustamise praeguse seis juures peavad direktiivid maksusoodustuste andmist üksnes lubatavaks. Direktiivid ei näe seda ette.

⁽¹²⁾ EÜT C 28, 1.2.2000, lk 2, parandatud versioon EÜT C 232, 12.8.2000, lk 17.

⁽¹³⁾ Komisjoni teatis ebaseaduslikult antud abi hindamisel kohaldatavate eeskirjade kohta, EÜT C 119, 22.5.2002, lk 22.

- (49) Saksamaa arvates on vaieldav, et kõnealuste direktiivide konkurentsioigust käsitlevad aspektid on esmatahtsad. Seoses selle argumendiga tuleb sedastada, et eeltoodud kaalutlustest järeldub, et kõnealust maksu tagastamist tuleb igal juhul – ka siis, kui eespool nimetatud aspektid ei ole esmatahtsad – hinnata EÜ asutamislepingus sätestatud konkurentsieeskirjade alusel. Sellest omakorda järeldub, et küsimus, kas konkurentsioigusega seotud aspektid on esmatahtsad või mitte, ei ole oluline. ⁽¹⁴⁾
- (50) Kõnealused direktiivid ei piira ka mitte mingil muul viisil EÜ asutamislepinguga komisjonile antud otsustus- ja kaalutusõigust asutamislepingu artikli 87 lõikes 3 sätestatud riigiabi andmise erandite kohaldamisel.
- (51) Eespool nimetatud põllumajandussuuniste punkt 3.5 kajastab riigiabi andmise poliitika ja ühise põllumajanduspoliitika põhimõtteid. Selle kohaselt on ühepoolsed riiklikud meetmed, mille ainuke eesmärk on parandada tootjate rahalist olukorda, kuid mis ei aita mingil viisil kaasa sektori arengule tervikuna, ja eelkõige abi, mida antakse üksnes hinna, koguse, toodanguühiku või käibevahendite ühiku alusel, tegevusabi, mis on ühisturuga kokkusobimatu.
- (52) Nagu eespool märgitud, ei ole kõnealune abi seotud investeeringute tegemisega, mis võimaldaksid asjaomast sektorit ajakohastada (näiteks parema soojusisolatsiooni paigaldamine või investeeringud energia parema ärakasutamise võimaldamiseks). Vastupidi, vajalike kohanduste tegemine lükkub riiklike toetuste tõttu hoopis edasi. Seega jääb asjaomane sektor sõltuma kõnealusest abist. Arengut ei toimu või toimub see viivitusega. Lisaks sellele, et vastupidi mõne huvitatud isiku argumentidele ergutav toime vajalike investeeringute tegemiseks puudub, vähendavad riiklikud toetused kõrgete energiahindade näol esinevat stiimulit veelgi. Seega on kõnealune abi tegevusabi nimetatud tähenduses.
- (53) Ühenduse suunised riigiabi kohta põllumajandus- ja metsandussektoris aastateks 2007–2013 ⁽¹⁵⁾ jõustusid alles 1. jaanuaril 2007. Maksude ebaseaduslike tagastamiste suhtes direktiivi 2003/96/EÜ alusel näeb ühenduse suuniste punkt 172 ette tagasiulatava kohaldatavuse. Sama kehtib ka direktiivi 92/81/EMÜ alusel toimunud maksude ebaseaduslike tagastamiste kohta. See kehtib aga üksnes juhul, kui kõnealuste direktiivide tingimused on täidetud ja põllumajandussektoris ei kohaldata erinevaid maksumäärasid. Kuna kõnealust meetet kohaldati siiski üksnes teatavate põllumajandusettevõtjate suhtes,
- ei saa komisjon pidada maksude kõnealuseid tagastamisi ühenduse suuniste punkti 172 alusel ühisturuga kokkusobivaks.
- (54) Saksamaa kavatab kõnealuse abi kokkusobivust ühisturuga õigustada keskkonnakaitsele antavat riigiabi käsitlevate ühenduse suunistega (edaspidi „keskkonnasuunised“). Komisjon kaalus ka keskkonnasuuniste punktide 23 ja 51 jj kohaldamist, mis peavad ettevõtjatele tegevusabi andmist teatavatel tingimustel lubatavaks. 2000. aastal vastu võetud põllumajandussuuniste punktis 5.6.2 viidatakse keskkonnasuunistele.
- (55) Keskkonnasuuniste punktis 23 on sätestatud, et mõnel juhul on asjakohane vabastada teatavat liiki ettevõtjad maksust või kohaldada nende suhtes vähendatud maksumäära, mis avaldab soodsat mõju keskkonnakaitsele, et vältida nende seadmist raskesse konkurentsiolukorda, tingimusel et niisugused erandid on vajalikud kõikide toodete suhtes kohaldatavate maksude kehtestamise või edaspidise kohaldamise tagamiseks.
- (56) Komisjon meenutab, et vastavalt keskkonnasuuniste punktile 50 peaksid kõnealused maksimeetmed keskkonnakaitse arengut märkimisväärselt toetama. Hoolikalt tuleb jälgida, et erandid ei kahjustaks oma laadi tõttu üldesmärkide saavutamist.
- (57) Tagantjärele esitatud materjalide (uurimuse) põhjal tõendas Saksamaa, et energiamaksude suurendamise tõttu on energiakulu pidevalt vähenenud ja energiatõhusus kõõgiljade ja ilutaimede kasvatamiseks mõeldud katmikaladel suurenenud.
- (58) Komisjon oletab seetõttu, et kõnealused ettevõtjad on tõdenud keskkonnakaitse parandamise vajadust.
- (59) Keskkonnasuunistes tehakse vahet uute maksude (punkt 51.1) ja olemasolevate maksude vahel (punktid 51.1 ja 52).
- (60) Mineraalõliaktsiisi seadust muudeti 16. augustil 2001 vastu võetud mineraalõliaktsiisi seaduse muutmise seadusega, mis lubab maksu tagastada. Seda tuleb seetõttu käsitleda muutmisseaduse esitamise ajal „olemasolevana“ keskkonnasuuniste punkti 51.1 või 52 tähenduses.

⁽¹⁴⁾ Vt Esimese Astme Kohtu 27. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas T-184/97: BP Chemicals v. komisjon, EKL 2000, lk II-3145, punkt 59 jj.

⁽¹⁵⁾ ELT C 319, 27.12.2006, lk 1.

- (61) Vastavalt keskkonnasuuniste punktile 51.2 võib punkti 51.1 sätteid kohaldada olemasolevate maksude suhtes, kui üheaegselt on täidetud kaks järgmist tingimust: a) kõnealune maks peab avaldama keskkonnakaitsele märgatavat positiivset mõju; b) asjaomastele ettevõtjatele antavate erandite kohta tehakse otsus siis, kui maks kehtestatakse või need on osutunud vajalikuks majandustingimustes toimunud oluliste muutuste tõttu, mis seavad ettevõtjad eriti raskesse konkurentsiolukorda. Sel juhul ei või summa, mille võrra makse vähendatakse, ületada majandustingimustes toimunud muudatuste tõttu tekkinud kulude kasvu. Kui lisakulud ei suurene, siis tuleb lõpetada ka maksude vähendamine.
- (62) Keskkonnasuuniste punkti 51.1 sätete kohaldamiseks peavad punktides a ja b nimetatud kumulatiivsed kriteeriumid olema täidetud. Punktis b esitatud tingimuste esimese alternatiivi kohta, mis määrab kindlaks, et asjaomastele ettevõtjatele antavate erandite kohta tehakse otsus siis, kui maks kehtestatakse, sedastab komisjon, et kõik maksude vähendamised on toimunud alles pärast maksuseaduse vastuvõtmist ja mitte maksuseaduse vastuvõtmise ajal. Seetõttu ei ole esimese alternatiivi tingimused täidetud. Teise alternatiivi kohaselt tuleb tõendada, et erandid on osutunud vajalikuks majandustingimustes toimunud oluliste muutuste tõttu, ja et summa, mille võrra maksu vähendatakse, ei ületa majandustingimustes toimunud muudatuste tõttu tekkinud kulude kasvu. Saksamaa ei esitanud ühtegi tõendit, mille põhjal saaks komisjon järeldada, et need tingimused on täidetud. Seetõttu ei ole ka punktis b esitatud teise alternatiivi tingimused täidetud. Sellest järeldub, et punkt 51.2 ei ole kohaldatav.
- (63) Komisjon kontrollis, kas punkt 52 on kohaldatav. Punktis 52 on sätestatud, et kui olemasolevat maksu oluliselt suurendatakse ja kui asjaomane liikmesriik on seisukohal, et teatavatele ettevõtjatele on vaja teha erandeid, kohaldatakse analoogia põhjal punktis 51.1 ette nähtud uute maksudega seotud tingimusi. Seetõttu tuleb kontrollida, kas makse on oluliselt suurendatud ja kas on täidetud punktis 51.1 esitatud tingimused.
- (64) Kõiki olemasolevaid makse on suurendatud vähemalt 20 % võrra (vt I lisa). Komisjon leiab, et tegemist on maksude olulise suurendamisega keskkonnasuuniste punkti 52 tähenduses. Komisjon võtab teatavaks, et Saksamaa esitatud andmetel on vaja teha erandeid, et katmikkultuuride kasvatamisega tegelevad abi saavad ettevõtjad suudaksid püsima jääda.
- (65) Punkt 52 on siiski kohaldatav üksnes maksusumma tagastamise suhtes, mis ei ületa summat, mille võrra algset maksu suurendati, st olemasoleva maksu uue osa suhtes. Punkt 52 sätestab uute maksude kohaldamise tingimused. Sellest järeldub, et olemasoleva maksu suurendamist hinnatakse samamoodi nagu uue maksu kehtestamist. Analoogiat saab rakendada üksnes uue osa, st maksu suurendatud osa puhul. Ainult sellise toimimisviisi korral on tagatud, et tähelepanuta ei jää täiendavad kriteeriumid, mida tuleb olemasolevate maksude hindamisel kohaldada. Eeltoodust tulenevalt sedastas komisjon järgmist:
- (66) Kütteõli puhul suurendati olemasolevat maksu 40,90 eurolt 1 000 l kohta 61,35 eurole 1 000 l kohta. Komisjon leiab seetõttu, et vähendatud maksumäära, mis on madalam algsest maksumäärast (nimelt 40,90 eurot 1 000 l kohta), ei saa õigustada keskkonnasuuniste alusel ja see on seetõttu ühisturuga kokkusobimatu.
- (67) Maagaasi puhul suurendati olemasolevat maksu 1,87 eurolt 1 MWh kohta 3,476 eurole 1 MWh kohta (alates 1. aprillist 1999) ja 5,50 eurole 1 MWh kohta (alates 2003. aastast). Komisjon leiab seetõttu, et vähendatud maksumäära, mis on madalam algsest maksumäärast (1,87 eurot 1 MWh kohta), ei saa õigustada keskkonnasuuniste alusel ja see on seetõttu ühisturuga kokkusobimatu.
- (68) Vedelgaasi puhul suurendati olemasolevat maksu 25,56 eurolt 1 000 kg kohta 38,34 eurole 1 000 kg kohta (alates 1. aprillist 1999) ja 60,60 eurole 1 000 kg kohta (alates 2003. aastast). Komisjon leiab seetõttu, et vähendatud maksumäära, mis on madalam algsest maksumäärast (25,56 eurot 1 000 kg kohta), ei saa õigustada keskkonnasuuniste alusel ja see on seetõttu ühisturuga kokkusobimatu.

- (69) Abi selle osa puhul, mis ei ole kõrgem summast, mille võrra maksu 1999. aastal suurendati, kontrollis komisjon samuti, kas punkti 51.1 alapunktis b esitatud tingimused (mida kohaldatakse vastavalt punktile 52) on täidetud.
- (70) Punkti 51.1 alapunktis b on sätestatud, et otsus anda erandina mittekahanevat toetust kümneks aastaks võib olla põhjendatud kahel juhul, ja on nimetatud kaks täiendavat tingimust, mis peavad olema täidetud: a) kui vähendatakse ühenduse maksu, peab ettevõtja poolt tegelikult makstav summa jääma pärast vähendamist suuremaks kui ühenduse alammäär, et ergutada ettevõtjaid keskkonnakaitset parandama; b) kui vähendatakse ühenduse maksu puudumise tõttu kehtestatud siseriiklikku maksu, peavad vähenduse saamise tingimustele vastavad ettevõtjad maksma *olulise* osa siseriiklikust maksust. Alternatiivse võimalusena näevad keskkonnasuunised ette alternatiivsete meetmete võtmise (nt vabatahtlikult sõlmitavad lepingud). Käesoleval juhul see ei kehti.
- (71) Kolme kõnealuse toote, kütteõli, maagaasi ja vedelgaasi suhtes enne 1999. aastal toimunud maksude suurendamist kohaldatav maksumäär oli kõrgem kui ühenduse alammäär.
- Kütteõli puhul oli ühenduse alammäär 18,00 eurot 1 000 l kohta⁽¹⁶⁾ aastatel 2001–2003 ja 21,00 eurot 1 000 l kohta⁽¹⁷⁾ aastatel 2004–2006; see oli seega madalam kui esialgne maksumäär 40,90 eurot 1 000 l kohta.
- Maagaasi puhul oli ühenduse alammäär 0,54 eurot 1 MWh kohta aastatel 2004–2006; see oli seega madalam kui esialgne maksumäär 1,87 eurot 1 MWh kohta.
- Vedelgaasi puhul oli ühenduse alammäär 0,00 eurot 1 000 kg kohta; see oli seega madalam kui esialgne maksumäär 25,56 eurot 1 000 kg kohta.
- (72) Kütteenete puhul, millele ei kohaldata aastatel 2001–2003 ühenduse alammäära, sätestab 2001. aastal
- (73) Isegi juhul, kui võtta arvesse kõnealuse perioodi kõrgeimat maksumäära 5,50 eurot 1 MWh kohta, mis kehtis 2003. aastal, on 20 % künnis 1,10 eurot 1 MWh kohta, mis on madalam kui esialgne maksumäär 1,87 eurot 1 MWh kohta.
- (74) Eeltoodut arvesse võttes jõuab komisjon järeldusele, et juhul kui vähendatud maksumäärad ei ole enne 1999. aastal toimunud maksumäära suurendamist kehtinud maksumäärast madalamad, on punkti 51.1 alapunktis b esitatud tingimused täidetud.
- (75) Kütteõli puhul peab komisjon vähendatud maksumäära osa, mis jääb esialgsest maksumäärast (40,90 eurot 1 000 l kohta) madalamaks, ühisturuga kokkusobimatuks, ja vähendatud maksumäära osa, mis jääb esialgsest maksumäärast kõrgemaks (vähendamine 61,35 eurot 1 000 l kohta 40,90 eurole 1 000 l kohta), ühisturuga kokkusobivaks.
- (76) Maagaasi puhul peab komisjon vähendatud maksumäära osa, mis jääb esialgsest maksumäärast (1,87 eurot 1 MWh kohta) madalamaks, ühisturuga kokkusobimatuks, ja vähendatud maksumäära osa, mis jääb esialgsest maksumäärast kõrgemaks (vähendamine 3,476 eurot 1 MWh kohta aastatel 2001–2002 ning 5,50 eurot 1 MWh kohta aastatel 2003–2006 1,87 eurole 1 MWh kohta), ühisturuga kokkusobivaks.
- (77) Vedelgaasi puhul peab komisjon vähendatud maksumäära osa, mis jääb esialgsest maksumäärast (25,56 eurot 1 000 kg kohta) madalamaks, ühisturuga kokkusobimatuks, ja vähendatud maksumäära osa, mis jääb esialgsest maksumäärast kõrgemaks (vähendamine 38,34 eurot 1 000 kg kohta aastatel 2001–2002 ning 60,60 eurot 1 000 kg kohta aastatel 2003–2006), ühisturuga kokkusobivaks.
- ⁽¹⁶⁾ Alammäär vastavalt nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/82/EMÜ (mineraalõlide aktsiisimäärade ühtlustamise kohta) artikli 5 lõikele 3.
- ⁽¹⁷⁾ Alammäär vastavalt nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 4 lõikele 1 koostöös I lisa tabeliga C.

- (78) Komisjon sedastab, et aastatel 2001–2004 antud abiga rikuti EÜ asutamislepingu artikli 93 lõike 2 (nüüd artikli 88 lõige 2) sätteid, jättes meetmest komisjonile aegsasti teatamata ja ootamata ära komisjoni otsust.
- (79) Saksamaa märgib, et komisjoni käsutuses oli teave antava abi kohta juba alates 29. augustist 2001, kuid komisjon algatas asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohase uurimismenetluse alles 22. oktoobril 2005. Käesolev otsus tehti viivitusega ja see ei ole vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 10 lõikele 1 kooskõlas hea haldustava põhimõtetega. Saksamaa väidab seetõttu, et otsuse tegemine selle kohta, kas abi on ühisturuga kokkusobiv, ei kuulu enam komisjoni pädevusse.
- (80) Ebaseadusliku abi suhtes ei kohaldata määruse (EÜ) nr 659/1999 artiklis 4 sätestatud lühikest tähtaega, mis on ette nähtud teatise esialgseks uurimiseks ja otsuse tegemiseks. Hea haldustava põhimõtted kuuluvad siiski kohaldamisele. Komisjon rõhutab, et jättis endale Saksamaale adresseeritud 13. veebruari 2002. aasta otsuses K (2002) 441 (lõplik) õiguse algatada kõnealuse abi suhtes uurimismenetlus.
- (81) Alates Saksamaa poolt märgitud kuupäevast (29. august 2001) kuni uurimismenetluse algatamiseni (20. oktoober 2005) edastas komisjon Saksamaale vähemalt kolm taotlust teabe saamiseks ja pidas koosoleku Saksamaa esindajatega. Komisjon sai alles sel ajal teada maksusumma tagastamise pikendamisest kahe aasta võrra. Selle aja jooksul esitas Saksamaa komisjonile viiel korral lisateavet. Ainuüksi asjaolu, et Saksamaa esitas komisjonile viiel korral lisateavet, tõendab, et ka Saksamaa arvates ei olnud teave piisavalt täielik, et komisjon saaks teha käesolevas asjas otsuse. Sellega seoses ei muuda midagi ka tuginemine kohtuotsusele RSV kohtuasjas. Nimetatud kohtuasja asjaolud olid teistsugused. Vastupidiselt käesolevale juhtumile ei olnud seal komisjoni käsutuses mitte ainult üksikasjalik teave abi kohta, vaid komisjon oli juba teinud otsuse asjaomase meetme kohta. Euroopa Kohtu praktikast arvesse võttes ei tule komisjoni tegevusetus kõne allagi. Määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 10 lõike 1 sätteid ei ole rikutud.
- (82) Abi teatatud osa suhtes (riigiabi juhtum nr N 189/2005) ei märkinud Saksamaa ega huvitatud isikud, et oleks rikutud määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 4 lõikes 5 sätestatud tähtaegu, mis on ette nähtud teatise esialgseks uurimiseks ja otsuse tegemiseks. Lisaks sellele ei kohaldanud Saksamaa sama määruse artikli 5 lõikes 3 ette nähtud menetlust.
- (83) Seetõttu ei pea Saksamaa esitatud väited määruse (EÜ) nr 659/1999 konkreetse kohaldamise kohta paika.
- (84) Komisjon viitab sellele, et kõnealuse meetme raames antud ebaseaduslik ja ühisturuga kokkusobimatu abi tuleb nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 [nüüd artikkel 88] kohaldamiseks, ⁽¹⁸⁾ artikli 14 lõike 1 kohaselt abisaajalt tagasi nõuda.
- (85) Artikli 14 lõikes 1 on sätestatud: „Komisjon ei nõua abi tagastamist, kui see on vastuolus ühenduse õiguse üldpõhimõttega.” Komisjon peab omal algatusel arvesse võtma erakorralisi asjaolusid, mis abi tagastamist õigustavad. ⁽¹⁹⁾
- (86) Tuleb kontrollida, kas käesolevas asjas on kohaldatav ühenduse õiguse üldpõhimõtete hulka kuuluv õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõte, mis välistab ebaseadusliku ja ühisturuga kokkusobimatu abi tagastamise nõude.
- (87) Õiguspärase ootuse põhimõte on ühenduse õiguse üldpõhimõte. Enne õiguspärase ootuse tekkimist peab komisjon olema kinnitanud kõnealuse meetme seaduslikkust. Seetõttu peab esinema ühenduse seadusandja tegevus või käitumisviis, mis annab aluse õiguspärase ootuse tekkimisele. ⁽²⁰⁾

⁽¹⁸⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

⁽¹⁹⁾ Vt otsus kohtuasjas C-223/85: Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machiniefabrieken en Scheepswerven NV v. komisjon, EKL 1987, lk 4617.

⁽²⁰⁾ Vt Euroopa Kohtu otsused kohtuasjades C-265/85: Van den Bergh en Jurgens v. komisjon (EKL 1987, lk 1155, punkt 44) ja C-152/88: Sofrimport v. komisjon (EKL 1990, lk I-2477, punkt 26); Esimese astme kohtu otsused kohtuasjades T-290/97: Mehibas Dordtselaan v. komisjon (EKL 2000, lk II-15, punkt 59) ja T-223/00: Kyowa Hakko Kogyo v. komisjon (EKL 2003, lk II-2553, punkt 51).

- (88) Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on vastuolus õiguskindluse põhimõttega, kui ebakindluse ja ebaselguse tegurid loovad kahemõttelise õigusliku olukorra, mille komisjon oleks pidanud lahendama enne meetmete võtmist juba antud abi tagastamise nõudmiseks. ⁽²¹⁾
- (89) Saksamaa ei toonud üksikasjalikult esile, miks ei ole abi tagastamise nõue kooskõlas hea haldustava põhimõttega. Ebaseaduslik ja ühisturuga kokkusobimatu abi tuleb nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 14 kohaselt abisaajalt tagasi nõuda.
- (90) Erand tehakse üksnes juhtumite puhul, kui tagasinõudmine on vastuolus ühenduse õiguse üldpõhimõtetega. Selline vastuolu ei ole käesolevas asjas täheldatav. Eelkõige tuleb märkida, et Saksamaa ootus ei olnud põhjendatud ega õiguspärane. Ootus ei olnud põhjendatud, kuna abist ei olnud teatatud. Saksamaal ei saanud seetõttu olla ootust, et abi antakse. See kehtib seda enam, et veel komisjoni 13. veebruari 2002. aasta kirjaga juhiti Saksamaa tähelepanu võimalikule riigiabi kontrollimise menetlusele. Vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale oleks ettenägelik ettevõtja võinud küsida ja pidanud küsima, kas abist tuleb teatada, ja oleks seega saanud teada abi võimaliku tagasinõudmise ohust. ⁽²²⁾ Kui ta jättis asjaomase päringu teadlikult või hooletusest tegemata, ei ole tema ootus õiguspärane.
- (91) Seoses Saksamaa väitega, et komisjoni ametnike suuliste märkuste põhjal oli jäänud mulje, et kõnealune abi on ühisturuga kokkusobiv, viitab komisjon sellele, et selliste otsuste tegemine kuulub ainult komisjoni kui kollegiaalse institutsiooni pädevusse. Muu hulgas sedastab komisjon, et ühegi komisjoni dokumendi põhjal ei saa teha järeldust, et kõnealune abi on ühisturuga kokkusobiv.
- (92) Seoses väitega, et abi võimaliku tagasinõudmise korral ähvardab suurt osa ettevõtjaid maksejõuetus, meenutab komisjon, et abi ühe osa tagasinõudmine on vajalik, et taastada võimaluste piires enne abi andmist valitsenud konkurentiolukord. Kui mõned ettevõtjad ei suuda seetõttu püsima jääda, on see turumajanduse tingimustes toimuva konkurentsi tagajärg.
- (93) Otsuses sõnastatud kaalutluste põhjal on selge, et kõnealuse abi tagasinõudmisest ei saa õiguskindlusega seotud põhjustel loobuda.
- (94) Seetõttu tuleb maksusumma tagastamise vormis antud riigiabi tagasi nõuda, kuivõrd see on ühisturuga kokkusobimatu.
- (95) Otsus käsitleb kõnealust maksu tagastamist ja tuleb viivitamatult täita, sealhulgas abi vastavalt nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks, artiklile 14 tagasi nõuda.
- (96) Nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 14 lõike 1 kohaselt nõuab komisjon juhul, kui ebaseadusliku abi suhtes tehakse negatiivne otsus, et kõnealune liikmesriik peab võtma kõik vajalikud meetmed, et abisaajalt abi tagasi saada. Saksamaa võttis seetõttu kõik vajalikud meetmed, et abisaajalt ühisturuga kokkusobimatu abi tagasi saada. Saksamaa nõudis abisaajatelt abi tagastamist kahe kuu jooksul alates otsuse teatavakstegemisest. Tagasinõutav abi hõlmab intressi, mida arvestatakse komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruses (EÜ) nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks, sätestatud korra kohaselt.
- (97) Sellest hoolimata on iga abi, mida anti riigiabi eeskirjade alusel ja mis vastas abi andmise ajal nõukogu määruse (EÜ) nr 994/98 alusel vastu võetud komisjoni määrustes sätestatud tingimustele või muudele heakskiidetud riigiabi eeskirjadele, lubatud ulatuses ühisturuga kokkusobiv.
- (98) Komisjoni kogemus on näidanud, et kindlatel tingimustel antud väga väikeste toetuste puhul ei kohaldata asutamislepingu artikli 87 lõiget 1.

⁽²¹⁾ 1. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas T-308/00: Salzgitter AG v. komisjon, EKLiis veel avaldamata, punkt 180.

⁽²²⁾ Deufil GmbH & Co. KG v. komisjon, EKL 1987, lk 901.

- (99) Määruse (EÜ) nr 1860/2004⁽²³⁾ kohaselt ei mõjuta abi, mille summa ühe abisaaja kohta ei ületa kolme aasta jooksul 3 000 eurot (see summa hõlmab ühele ettevõtjale antud vähese tähtsusega abi), liikmesriikidevahelist kaubandust ja/või ei kahjusta ega ähvarda kahjustada konkurentsi ning seetõttu ei kohaldata sellise abi suhtes asutamislepingu artikli 87 lõiget 1.
- (100) Määruse (EÜ) nr 1860/2004 artikli 5 kohaselt kohaldatakse samu sätteid abi suhtes, mis on antud enne määruse jõustumist, kui kõnealune abi vastab artiklites 1 ja 3 sätestatud tingimustele.
- (101) 1. jaanuaril 2008 asendati määrus (EÜ) nr 1860/2004 komisjoni 20. detsembri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1535/2007, milles käsitletakse EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes põllumajandustoodete tootmise sektoris,⁽²⁴⁾ mis lubab mis tahes kolme eelarveaastapikuse ajavahemiku jooksul ühele abisaajale antava vähese tähtsusega abi kogusummat suurendada 7 500 eurole, sõltumata abi vormist ja eesmärgist, ja selle ülemmäära liikmesriigi jaoks sätestatud piires põllumajandussektori aastasest kogutoodangust 0,6 protsendile.
- (102) Sama määruse artikli 6 lõikes 1 on sätestatud, et „käesolevat määrust kohaldatakse abile, mida enne 1. jaanuari 2008 anti põllumajandustoodete tootmise sektori ettevõtjatele, tingimusel et see vastas kõikidele artiklites 1–4 sätestatud tingimustele, välja arvatud nõue viidata selgelt käesolevale direktiivile, mis on esitatud artikli 4 lõike 1 esimeses lõigus”.
- (103) Sama määruse artikli 6 lõikes 2 on sätestatud, et igasugust vähese tähtsusega abi, mis on antud ajavahemikus 1. jaanuar 2005 kuni kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumist, mis vastab määruse (EÜ) nr 1860/2004 tingimustele ja mida kohaldatakse põllumajandussektori suhtes kuni käesoleva määruse jõustumiseni, ei käsitata asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kõikidele tingimustele vastavana ja seetõttu vabastatakse see asutamislepingu artikli 88 lõike 3 kohasest teatamiskohustusest.
- (104) Eespool nimetatud põhjustel leiab komisjon, et maksu vähendamine kuni 3 000 euro võrra ei ole abi eeldusel, et määruse (EÜ) nr 1860/2004 tingimused on maksu vähendamise ajal täidetud, ja maksu vähendamine kuni 7 500 euro võrra ei ole abi eeldusel, et määruse (EÜ) nr 1535/2007 tingimused on maksu vähendamise ajal täidetud.

VI. JÄRELDUSED

- (105) Riigiabi, mida Saksamaa andis ebaseaduslikult põllumajandus- ja metsandusettevõtjatele, kes kasutavad energia- tooteid kasvuhoonete või taimekasvatuseks mõeldud katmikalade kütmiseks, mineraalöliaktsiisi seaduse muutmise seaduse ja ökoloogilise maksureformi edasiarendamise seaduse alusel, rikkudes EÜ asutamislepingu artikli 88 lõiget 3, või mida Saksamaa kavatses anda direktiivi rakendusseaduse alusel, on vastavalt käesoleva otsuse punktidele 75–77 ühisturuga kokkusobimatu ja tuleb tagasi nõuda.
- (106) Muus osas on riigiabi, mida Saksamaa andis ebaseaduslikult põllumajandus- ja metsandusettevõtjatele, kes kasutavad energiatooted kasvuhoonete või taimekasvatuseks mõeldud katmikalade kütmiseks, mineraalöliaktsiisi seaduse muutmise seaduse ja ökoloogilise maksureformi edasiarendamise seaduse alusel, või mida Saksamaa kavatses anda direktiivi rakendusseaduse alusel, ühisturuga kokkusobiv,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Riigiabi, mida Saksamaa andis või kavatses anda põllumajandus- ja metsandusettevõtjatele, kes kasutavad energiatooted kasvuhoonete või taimekasvatuseks mõeldud katmikalade kütmiseks, mineraalöliaktsiisi seaduse muutmise seaduse ja ökoloogilise maksureformi edasiarendamise seaduse ning direktiivi rakendusseaduse alusel, on vähendatud maksumäära selles osas, mis jääb madalamaks kui kütteõlile esialgselt kohaldatud maksumäär 40,90 eurot 1 000 l kohta, maagaasile esialgselt kohaldatud maksumäär 1,87 eurot 1 MWh kohta ja vedelgaasile esialgselt kohaldatud maksumäär 25,26 eurot 1 000 kg kohta, ühisturuga kokkusobimatu.

⁽²³⁾ ELT L 325, 28.10.2004, lk 4.

⁽²⁴⁾ ELT L 337, 21.12.2007, lk 35.

Artikkel 2

Muus osas on riigiabi, mida Saksamaa andis või kavatses anda põllumajandus- ja metsandusettevõtjatele, kes kasutavad energia- tooteid kasvuhoonete või taimekasvatuseks mõeldud katmik- alade kütmiseks, mineraalõliaktsiisi seaduse muutmise seaduse ja ökoloogilise maksureformi edasiarendamise seaduse ning direktiivi rakendusseaduse alusel, ühisturuga kokkusobiv.

Artikkel 3

Saksamaa on kohustatud artiklis 1 nimetatud abikava rakenda- misest loobuma.

Artikkel 4

1. Saksamaa on kohustatud võtma kõik vajalikud meetmed, et nõuda abi saanud ettevõtjalt artiklis 1 nimetatud abi tagasi.

2. Tagastatavalt abilt arvestatakse intressi kogu perioodi vältel alates kuupäevast, mil abisumma abisaajale anti, kuni selle taga- simaksamiseni.

Intressi arvestatakse määruse (EÜ) nr 794/2004 V peatükis sätestatud korra kohaselt.

3. Saksamaa on kohustatud alates käesoleva otsuse teatavaks- tegemisest peatama artiklis 1 nimetatud abisummade maksmise.

4. Abi nõutakse tagasi viivitamata ja riiklikes õigusaktides kehtestatud korras, tingimusel et see võimaldab otsuse viivita- matut ja tõhusat täitmist.

5. Saksamaa on kohustatud täitma käesoleva otsuse nelja kuu jooksul pärast selle teatavakstegemist.

Artikkel 5

1. Saksamaa on kohustatud teavitama komisjoni käesoleva otsuse täitmiseks algatatud siseriikliku menetluse käigust.

2. Saksamaa peab kahe kuu jooksul pärast käesoleva otsuse teatavakstegemist esitama komisjonile järgmise teabe:

a) abisaajate nimekiri, kellele anti abi artiklis 1 nimetatud abikava alusel ja igale abisaajale makstud abi summa;

b) abi kogusumma (põhisumma ja intressid), mis tuleb igalt abisaajalt tagasi nõuda;

c) meetmete üksikasjalik kirjeldus, mida otsuse täitmiseks on juba võetud ning mida kavatakse võtta;

d) dokumendid, mis näitavad, et ebaseaduslikku abi saanud ettevõtjate suhtes on algatatud abi tagasinõudmise menetlus.

3. Saksamaa on kohustatud kahe kuu jooksul pärast käesole- va otsuse teatavakstegemist teavitama komisjoni meetmetest, mida otsuse täitmiseks on juba võetud ning mida kavatakse võtta. Esitada tuleb üksikasjalikud andmed (vt II lisa) abisaajate poolt tagasi makstud abisummade ja intresside kohta.

Artikkel 6

Käesolev otsus on adresseeritud Saksamaa Liitvabariigile.

Brüssel, 11. märts 2008

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

I LISA

ENERGIATOODETE MAKSUD

Kütteõli

Aasta	Tavaline maksumäär	Maksumäära vähendamine vastavalt mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõike 3a esimese lause punktile 1.2 koostoimes lõikega 4 alates 1. augustist 2006: vastavalt energiamaksu seaduse § 54 lõike 2 punktile 1 koostoimes lõikega 3	Maksumäära vähendamine vastavalt mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõike 3a esimese lause punktile 1.4 alates 1. augustist 2006: vastavalt energiamaksu seaduse § 58 lõike 2 punktile 1 C 39/2005	Maksude netosumma	Ühenduse alammäär
eurodes 1 000 l kohta					
kuni 31.3.1999	40,90 ⁽¹⁾				
alates 1.4.1999	61,35 ⁽²⁾				
2000	61,35 ⁽²⁾				
2001	61,35 ⁽²⁾	16,36	40,90	4,09 ⁽³⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2002	61,35	16,36	40,90	4,09 ⁽³⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2003	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2004	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾
2005	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾
2006	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Kuni 31. märtsini 1999 kohaldati kütteõlile maksumäära 80,00 Saksa marka 1 000 l kohta. Parema võrreldavuse huvides on see toodud eurodes (ümberarvestus: 1 euro = 1,95583 Saksa marka).

⁽²⁾ Alates 1. aprillist 1999 kohaldati kütteõlile maksumäära 120,00 Saksa marka 1 000 l kohta. Parema võrreldavuse huvides on see toodud eurodes (ümberarvestus: 1 euro = 1,95583 Saksa marka).

⁽³⁾ Ülevaatlikkuse huvides ei ole maksude netosumma puhul arvesse võetud mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõikes 4 kindlaks määratud põhisummat 409 eurot. Individuaalne maksude netosumma sõltub tarbimiskogusest.

⁽⁴⁾ Ülevaatlikkuse huvides ei ole maksude netosumma puhul arvesse võetud mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõikes 4 (alates 1. augustist 2006: energiamaksuseaduse § 54 lõikes 3) kindlaks määratud põhisummat 205 eurot. Individuaalne maksude netosumma sõltub tarbimiskogusest.

⁽⁵⁾ Alammäär vastavalt nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/82/EMÜ mineraalõlide aktsiisimäärade ühtlustamise kohta artikli 5 lõikele 3.

⁽⁶⁾ Alammäär vastavalt nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 4 lõikele 1 koostoimes I lisa tabeliga C.

Maagaas

Aasta	Tavaline maksumäär	Maksumäära vähendamine vastavalt mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõike 3a esimese lause punktile 3.2 koostoimes lõikega 4 alates 1. augustist 2006: vastavalt energiamaksu seaduse § 54 lõike 2 punktile 2 koostoimes lõikega 3	Maksumäära vähendamine vastavalt mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõike 3a esimese lause punktile 3.4 alates 1. augustist 2006: vastavalt energiamaksu seaduse § 58 lõike 2 punktile 2 C 39/2005	Maksude netosumma	Ühenduse alamäär
eurot/MWh					
kuni 31.3.1999	1,87 ⁽¹⁾				
alates 1.4.1999	3,476 ⁽²⁾				
2000	3,476 ⁽²⁾				
2001	3,476 ⁽²⁾	1,308	1,84 ⁽³⁾	0,328 ⁽⁴⁾	ühtlustamata
2002	3,476	1,308	1,84 ⁽³⁾	0,328 ⁽⁴⁾	ühtlustamata
2003	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	ühtlustamata
2004	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
2005	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
2006	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Kuni 31. märtsini 1999 kohaldati maagaasile maksumäära 3,60 Saksa marka/MWh. Parema võrreldavuse huvides on see toodud eurodes (ümberarvestus: 1 euro = 1,95583 Saksa marka).

⁽²⁾ 1. aprillist 1999 kuni 31. detsembrini 2001 kohaldati maagaasile maksumäära 6,80 Saksa marka/MWh. Parema võrreldavuse huvides on see toodud eurodes (ümberarvestus: 1 euro = 1,95583 Saksa marka).

⁽³⁾ Maksumäära vähendamine vastavalt 1. augustil 2002 vastu võetud mineraalöliaktsiisi seaduse (BGBl. I, lk 2778) § 25 lõike 3a punktile 3.4.

⁽⁴⁾ Ülevaatlikkuse huvides ei ole maksude netosumma puhul arvesse võetud mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõikes 4 kindlaks määratud põhisummat 409 eurot. Individuaalne maksude netosumma sõltub tarbimiskogusest.

⁽⁵⁾ Ülevaatlikkuse huvides ei ole maksude netosumma puhul arvesse võetud mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõikes 4 kindlaks määratud põhisummat 205 eurot. Individuaalne maksude netosumma sõltub tarbimiskogusest.

⁽⁶⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 4 lõige 1 koostoimes I lisa tabeliga C.

⁽⁷⁾ Ümber arvestatuna mõõtühikuks MWh (tabel C: 0,15/0,30 eurot gigadžauli (GJ) kohta, arvestatuna brutokütteväärtuse kohta).

Vedelgaas

Aasta	Tavaline maksumäär	Maksumäära vähendamine vastavalt mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõike 3a esimese lause punktile 4.2 koostoimes lõikega 4 alates 1. augustist 2006: vastavalt energiamaksu seaduse § 54 lõike 2 punktile 3 koostoimes lõikega 3	Maksumäära vähendamine vastavalt mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõike 3a esimese lause punktile 4.4 alates 1. augustist 2006: vastavalt energiamaksu seaduse § 58 lõike 2 punktile 3 C 39/2005	Maksude netosumma	Ühenduse alammäär
eurodes 1 000 kg kohta					
kuni 31.3.1999	25,56 ⁽¹⁾				
alates 1.4.1999	38,34 ⁽²⁾				
2000	38,34 ⁽²⁾				
2001	38,34 ⁽²⁾	10,22	25,56	2,56 ⁽³⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2002	38,34	10,22	25,56	2,56 ⁽³⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2003	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2004	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2005	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2006	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Kuni 31. märtsini 1999 kohaldati vedelgaasile maksumäära 50,00 Saksa marka 1 000 kg kohta. Parema võrreldavuse huvides on see toodud eurodes (ümberarvestus: 1 euro = 1,95583 Saksa marka).

⁽²⁾ 1. aprillist 1999 kuni 31. detsembrini 2001 kohaldati vedelgaasile maksumäära 75,00 Saksa marka 1 000 kg kohta. Parema võrreldavuse huvides on see toodud eurodes (ümberarvestus: 1 euro = 1,95583 Saksa marka).

⁽³⁾ Ülevaatlikkuse huvides ei ole maksude netosumma puhul arvesse võetud mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõikes 4 kindlaks määratud põhisummat 409 eurot. Individuaalne maksude netosumma sõltub tarbimiskogusest.

⁽⁴⁾ Ülevaatlikkuse huvides ei ole maksude netosumma puhul arvesse võetud mineraalöliaktsiisi seaduse § 25 lõikes 4 kindlaks määratud põhisummat 205 eurot. Individuaalne maksude netosumma sõltub tarbimiskogusest.

⁽⁵⁾ Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/82/EMÜ mineraalõlide aktsiisimäärade ühtlustamise kohta artikli 6 lõige 3.

⁽⁶⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 4 lõige 1 koostoimes I lisa tabeliga C.

II LISA

Andmed makstud, tagasimaksmisele kuuluvate ja tagastatud abisummade kohta

Abisaaja	Abikava raames makstud abi kogusumma (°)	Tagasimaksmisele kuuluv kogusumma (°) (põhisumma)	Tagastatud kogusumma (°)	
			Põhisumma	Intressid

(°) Riigis kehtiv vääring miljonites.

KOMISJONI OTSUS,**2. aprill 2008,****riigiabi C 38/07 (ex NN 45/07) kohta, mida Prantsusmaa andis äriühingule Arbel Fauvet Rail SA***(teatavaks tehtud numbri K(2008) 1089 all)***(Ainult prantsuskeelne tekst on autentne)****(EMPs kohaldatav tekst)***(2008/716/EÜ)*

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles palunud huvitatud isikutel vastavalt ülalnimetatud artiklitele esitada oma märkused, ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

- (1) Komisjoni teavitati ühes kaebuses teatavatest toetusmeetmetest, mida Prantsusmaa rakendas äriühingu Arbel Fauvet Rail (edaspidi „AFR”) suhtes. Prantsusmaa esitas täiendava teabe oma 28. jaanuari 2006. aasta, 25. oktoobri 2006. aasta, 30. jaanuari 2007. aasta ja 6. juuni 2007. aasta teatistes.
- (2) 12. septembri 2007. aasta kirjaga teavitas komisjon Prantsusmaad oma otsusest algatada selle abi suhtes asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 sätestatud ametlik uurimismenetlus.

- (3) Prantsusmaa esitas märkused oma 12. oktoobri 2007. aasta ning 18. ja 19. detsembri 2007. aasta teatistes.
- (4) Komisjoni otsus algatada ametlik uurimismenetlus avaldati *Euroopa Liidu Teatajas*. ⁽²⁾ Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles esitama kõnealuse riigiabi kohta oma märkused.
- (5) Komisjon ei ole saanud huvitatud isikutelt märkusi.

2. ABI KIRJELDUS**2.1. Abisaaja**

- (6) AFR on veeremitootja, kes on spetsialiseerunud kaubavagunitele ning konteiner- ja tsisternvagunitele. Tegemist on ühe suurima raudteeveeremi tootjaga Euroopa turul. Äriühing asub Douais (Põhja-Prantsusmaa) ja selles töötab praegu umbes 265 inimest.
- (7) 2005. aastal kuulus äriühing 100 % ulatuses äriühingule Arbel SA. ⁽³⁾ Sel ajal töötas AFRis 330 inimest.
- (8) AFRi käigus hoidmine tootis mitme aasta vältel kahjumit. Äriühingu majanduslikud raskused tulid ilmsiks alates 2001. aastast. Need süvenesid veelgi ajavahemikus 2002 kuni 2005. Tabelis on esitatud AFRi mõned peamised majandusnäitajad enne abi andmist.

(eurodes)

	seisuga 31.12.2004	seisuga 31.12.2003	seisuga 31.12.2002	seisuga 31.12.2001
Käive	22 700 000	42 700 000	42 000 000	70 000 000
Puhaskasum	- 11 589 620	- 14 270 634	- 2 083 746	- 10 500 000
Omakapital	- 21 090 000	- 23 000 000	- 8 700 000	- 6 600 000

⁽¹⁾ ELT C 249, 24.10.2007, lk 17.⁽²⁾ Vt joonealune märkus 1.⁽³⁾ 29. juunil 2007 võttis äriühingu AFR üle äriühing IGF Industries. Muudeti ka tema ärinime, milleks sai „IGF Industries – Arbel Fauvet Rail”.

2.2. Toetusmeetmed

(9) 4. juulil 2005 andsid Nord-Pas-de-Calais' piirkond ja Douaisise linnastu AFRile kumbki 1 miljoni euro ulatuses laenu ehk kokku ulatus laenusumma 2 miljoni euron.

(10) Prantsusmaa ametiasutuste andmete kohaselt anti laene järgmistel tingimustel:

— Nord-Pas-de-Calais' piirkonna antud laenu aastaseks intressimääraks oli 4,08 % (mis vastab laenu andmise ajal kehtinud ühenduse viitemäärale), tingimusel et pannakse kokku finantskava, mis AFRil oli väljatöötamisel. Laen kuulus tagasimaksmisele poolaastaste maksetena kolme aasta jooksul alates 1. jaanuarist 2006. Komisjonile kättesaadavatel andmetel ei ole nimetatud laenusummat täies ulatuses veel tagasi makstud.

— Douaisise linnastu antud laenu aastaseks intressimääraks oli 4,08 % (mis vastab laenu andmise ajal kehtinud ühenduse viitemäärale), tingimusel et laenu antakse Nord-Pas-de-Calais' piirkonnaga samadel tingimustel ning et tõendatakse, et AFR on lõplikult ühinenud Lormaferiga – äriühinguga, mida kontrollis Arbel SA. Ka see laen kuulus tagasimaksmisele poolaastaste maksetena kolme aasta jooksul alates 1. jaanuarist 2006.

3. AMETLIKU UURIMISMENETLUSE ALGATAMISE PÕHJUSED

(11) Oma uurimismenetluse algatamise otsuses leidis komisjon, et antud laenude näol oli tegemist riigiabiiga asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses. Nimelt leidis komisjon, et nimetatud meetmed andsid AFRile eelise, sest võttes arvesse äriühingu finantsolukorda, ei oleks tal olnud võimalik hankida finantsturult vahendeid nii soodsatel tingimustel.

(12) Komisjon leidis samuti, et AFR oli raskustes olev äriühing raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antavat riigiabi käsitlevate suuniste tähenduses (edaspidi „suunised“) ⁽⁴⁾ ning sellest johtuvalt tuleb saadud riigiabi ühisturuga kokkusobivust hinnata nende suuniste alusel. Komisjonil oli kahtlusi kõnealuse riigiabi kokkusobivuses ühisturuga, hinnates seda kõnealuste suuniste alusel.

⁽⁴⁾ ELT C 244, 1.10.2004, lk 2.

4. PRANTSUSMAA MÄRKUSED

(13) Prantsusmaa ametiasutused rõhutasid, et AFR oli laenu andmise ja ülekandmise ajal (st 2005. aasta juulis ja teisel poolaastal) raskes olukorras. Ometi oli äriühing suutnud säilitada usaldusväarsuse pankade ja oma klientide hulgas.

(14) Oma väidete toetuseks tõid Prantsusmaa ametiasutused välja järgmised asjaolud, mida võib pidada klientide ja pankade poolseks usaldusmargiks AFR vastu:

— pank [...] ^(*) suurendas AFRi jooksevkonto arvelduskrediiti 2 miljoni euro võrra (tagatiseandja [...]);

— kliendid tegid AFRile ettemakseid 7 miljoni euro ulatuses (tagatiseandja [...] ^(*)), millele tuleb lisada 2006. aasta jaanuaris tehtud uued ettemaksed 4 miljoni euro ulatuses;

— [...] ^(*) andis samal perioodil äriühingule 4 miljoni euro ulatuses nn tarnijate tagatise.

(15) Prantsusmaa ametiasutused esitasid oma märkuste toetuseks dokumendid, millest nähtus järgmine:

— arvelduskrediidi intressimäär oli 1. juuli 2005. aasta seisuga 4,4199 %;

— [...] ^(*) poolt AFRile antud erinevate tagatiste (tarnijate tagatised, lepingutagatised, finantstagatised) ulatusid 6. mai 2005. aasta seisuga 29 miljoni euron.

5. ABI HINDAMINE ASUTAMISLEPINGU ARTIKLI 87 ALUSEL

5.1. Riigiabi olemasolu

5.1.1. Riigi vahendid

(16) Asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 on kehtestatud, et kui samas lepingus ei ole sätestatud teisiti, on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik millisel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

(17) Laenude kohta täheldab komisjon järgmist.

^(*) Konfidentsiaalne teave.

(18) Asutamislepingu artiklis 87 ei peeta silmas mitte ainult abi, mida annavad liikmesriikide valitsused, vaid ka abi, mida annavad kohalikud omavalitsused, nagu Nord-Pas-de-Calais' piirkond või Douaisis' linnastu kommuunid. Nende kohalike omavalitsuste vahendid on riigi ressursid ja nende otsused anda AFRile kõnealuseid laene on käsitatavad riigi otsustena.

5.1.2. Teatavatele äriühingutele eeliseid loov abi

(19) AFRile otsustati anda laenu ajal, mil äriühing oli raskes finantsolukorras. Võttes arvesse AFRi majanduslikku olukorda, sellisena nagu seda on kirjeldatud punktis 8, leidis komisjon oma menetluse algatamise otsuses, et AFR oli abi andmise ajal raskustes olev äriühing suuniste tähenduses. Komisjon märkis ka, et laene anti ilma mingi kindlustundeta nende tagasimaksmise osas, samas võis aga kohaldatud intressimäära pidada samaks kui laenude puhul, mille tagasisaamise osas eririski ei ole. ⁽⁵⁾ Komisjon leiab, et on välistatud, et AFRil oleks olnud võimalik leida laenuturul vahendeid nii soodsatel tingimustel, võttes arvesse äriühingu finantsolukorda. Seega kujutavad laenud eelist AFRile.

(20) Siinkohal on asjakohane märkida, et Prantsusmaa ametiasutused kinnitasid ise, toetudes punktis 14 esitatud näidetele, et AFRil oli abi andmise ajal veel oma klientide ja pankade usaldus. Komisjon tõlgendab neid märkusi selliselt, et Prantsusmaa ei ole nõus väitega, nagu AFRil ei oleks olnud võimalik leida laenuturul vahendeid samadel tingimustel (mis omakorda tähendab, et ei olda nõus väitega, et AFRile laenu andmise näol oleks tegemist eelise andmisega), ja sellest johtuvalt ka mitte väitega, et AFR oli laenu andmise ajal raskustes olev äriühing suuniste tähenduses.

(21) Siiski ei muuda Prantsusmaa märkused menetluse algatamise otsuses esitatud analüüsi ja seda järgnevatel põhjustel.

(22) Näiteid, mis Prantsusmaa ametiasutused töid krediitide kohta (eelkõige jooksevkonto arvelduskrediidi võimaldamine ja klientide ettemaksed), ei saa võrrelda kõnealuste laenudega. Jooksevkonto arvelduskrediit on erinevalt kolme aasta peale antavast laenust lühiajaline krediit. Seetõttu analüüsivad ka laenuandjad neid erinevaid

krediitvormi riskiastme seisukohast erinevalt ja asjaolu, et äriühingule antakse lühiajalist krediiti, ei võimalda hinnata tema võimalusi saada pikaajalist laenu, mille tagasimaksmine sõltub võlgniku ellujäämise võimest.

(23) Klientide ettemaksete kohta märgib komisjon, et nende tagatiseandjaks oli sõltumatu asutus [...], (*) mis tähendab, et ei kliendid ega tarnijad ei võtnud riske seoses AFR finantsolukorraga ning seetõttu ei olnud neil mingit põhjust lasta enne ettemaksete ülekandmist teha sellist maksevõimelisuse analüüsi, nagu seda oleks võinud teha laenuandja, kes kavatses anda laenu, mille tagasimaksmise osas puudub kindlus.

(24) Kokkuvõtvalt võib märkida, et Prantsusmaa ei suutnud oma märkustega tõendada, et AFRil oleks olnud võimalik saada laenuturul laenu samadel tingimustel.

5.1.3. Raskustes olev äriühing

(25) AFR käsitamise kohta raskustes oleva äriühinguna suuniste tähenduses märgib komisjon järgmist.

(26) Suuniste punkti 10 alapunktis a on sätestatud, et äriühingut loetakse raskustes olevaks, kui äriühing on kaotanud üle poole oma osa- või aktsiakapitalist ja üle veerandi sellest kapitalist viimase 12 kuu jooksul. Selles punktis eeldatakse, et osa- või aktsiakapitali massilise kaotuse korral ei ole äriühingul võimalik kaotust tasa teha, mis toob äriühingu jaoks kaasa peaaegu kindla majandustegevuse lõpu kas lühiajalises või keskmises perspektiivis. Komisjon leiab, et see eeldus kehtib loogikast lähtudes ka äriühingu kohta, kes on kaotanud kogu oma osa- või aktsiakapitali ja kelle omakapital on negatiivne.

(27) Punktis 8 osutatud finantsandmetest nähtub (neid andmeid ei ole Prantsusmaa uurimismenetluse käigus vaidlustanud), et AFRi omakapital oli negatiivne alates 2001. aastast ja laenu andmise ajaks ei olnud tal õnnestunud seda tendentsi muuta ega omakapitali plussi viia. Võttes aluseks need asjaolud, leiab komisjon, et AFR oli laenu andmise ajal raskustes olev äriühing suuniste punkti 10 tähenduses.

⁽⁵⁾ Komisjoni teatis viite- ja diskontomäärade kehtestamise meetodi kohta (EÜT C 273, 9.9.1997, lk 3).

- (28) Täiendavalt märgib komisjon, et AFR vastas laenu andmise ajal ka suuniste punktis 11 esitatud raskustes oleva äriühingu määratlusele. Selles punktis on sätestatud, et isegi kui ei esine ühtegi suuniste punktis 10 loetletud tingimust, võib äriühingu siiski lugeda raskustes olevaks, eriti juhul kui eksisteerivad tavapärasel raskustes oleva äriühingu tunnused, näiteks suurenev kahjum või vähenev käive. Siiski on punktis 11 kehtestatud, et igal juhul on raskustes olev äriühing abikõlblik ainult siis, kui on kindlaks tehtud, et teda ei saa saneerida oma või omanikelt/osanikelt/aktsionäridelt või turuallikatest saadavate vahenditega. Seega tuletatakse selles punktis meelde, et äriühingu käsitamiseks raskustes oleva äriühinguna tuleb võtta arvesse kõiki olulisi näitajaid, kuid otsustava tähtsusega on siiski äriühingu võime ise normaalne olukord äriühingu taastada, ilma et riik peaks sekkuma.
- (29) Siinkohal märgib komisjon (nagu nähtub punktis 8 esitatud tabelist), et alates 2001. aastast võis konstateerida nii AFRi käibe vähenemist kui ka kahjumi süvenemist. Tegemist on just selliste näitajatega, mis iseloomustavad raskustes olevat äriühingut suuniste punkti 11 tähenduses. Juba oma ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses tõi komisjon need näitajad välja toetamaks oma esialgseid järeldusi selle kohta, et AFRi näol on tegemist raskustes oleva äriühinguga. Lisaks kinnitab AFRi rasket finantsolukorda ka asjaolu, et alates 2004. aasta jaanuarist on äriühing jätnud õigeaegselt tasumata 4,3 miljoni euro ulatuses sotsiaal- ja maksuvõlgu ning pidanud seetõttu taotlema pädevatelt asutustelt tähtajapihendust ja maksuvõla tasumise ajatamist.
- (30) Ainsad Prantsusmaa välja toodud näitajad, mis võiksid tõendada vastupidist, on AFRile võimaldatud krediidid (jooksevkonto arvelduskrediit ja ettemaksed) ning asjaolu, et [...] (*) oli AFRile andnud teatavad tagatised. Komisjon leiab, et nimetatud näitajaid tuleb võtta arvesse, hinnates suuniste punktis 11 nõutud äriühingu suutlikkust teostada saneerimine vahendite abil, mida ta võiks hankida finantsturult. Selle kohta täheldab komisjon järgmist:

— kuna AFRi omakapital oli negatiivne, ei olnud äriühing võimeline raskustest oma vahenditega välja tulema;

— Prantsusmaa ametiasutused märkisid, et vaatamata sellele, et AFRi aktsionär Arbel SA toetas AFRi, ei suutnud ta üksi oma tüdarettevõtet saneerida;

— turu finantsallikate kohta tuleb konstateerida, et Prantsusmaa nimetatud krediidid ja tagatised annavad

äärmisel juhul tunnistust vaid sellest, et AFRil oli säilinud teatav võime saada krediiti piiratud summade ulatuses ja lühikeseks ajaks. Kuid võttes arvesse AFR raskuste ulatust ja eelkõige tema vajadusi omakapitali järele, ei nähtu nimetatud krediidivõimalustest, et AFRil oleks olnud võimalik saada oma raskustest jagu, rahastades oma vajadusi turult laenatavate vahendite abil.

- (31) Seega tuleb järeldada, et laenu andmise ajal oli AFR suurtes finantsraskustes, mis seadsid ohtu tema ellujäämise lühiajalises või keskmises perspektiivis, ja ilma riigi sekkumiseta ei oleks olnud ta suuteline olukorrast välja tulema.

- (32) Võttes arvesse eespool nimetatud põhjendusi ja eelkõige punktis 8 esitatud finantsnäitajaid, leiab komisjon, et AFR oli laenu andmise ajal raskustes olev äriühing suuniste punkti 10 ja lisaks punkti 11 tähenduses. Võttes arvesse AFRi raskusi, leiab komisjon, et AFRil ei oleks olnud võimalik hankida vahendeid laenuturult nii soodsatel tingimustel. Seega antakse kõnealuste laenude näol AFRile eelis, võimaldades tal hankida rahalisi vahendeid soodsamatel tingimustel kui laenuturul.

5.1.4. Kaubanduse kahjustamine ja konkurentsimoouutused

- (33) Laenud seavad AFRi teiste samaväärses olukorras olevate äriühingutega võrreldes soodsamasse olukorda, sest neid laene anti ainult talle.

- (34) Raudteeveeremi tootmisektoris tegutsevad mitmed Euroopa tootjad ja selle turul toimub ühendusesisene kaubavahetus. Seega võib AFRile antud eelis kahjustada konkurentsi ja liikmesriikidevahelist kaubandust.

5.1.5. Kokkuvõte

- (35) Võttes arvesse eespool esitatut, leiab komisjon, et AFRile antud laenude näol on tegemist riigiabiga asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses.

5.2. Abi suurus

- (36) Kui raskustes olevatele äriühingutele antakse abi laenu vormis, siis käsitatakse abina intressimäära vahet, mis tekib tegelikult kohaldatud määra ja selle määra vahel, millega laenu saanud äriühing oleks ise olnud suuteline eraturult vahendeid hankima. ⁽⁶⁾

⁽⁶⁾ Vt komisjoni 2. märtsi 2005. aasta otsus juhtumis *Chemische Werke Piesteritz* (ELT L 296, 12.11.2005, lk 19, punktid 107–108) ja komisjoni 24. jaanuari 2007. aasta otsus juhtumis *C 38/05 Biria* (ELT L 183, 13.7.2007, punktid 27, 83 ja järgmised).

(37) Oma teatistes⁽⁵⁾ viite- ja diskontomäärade kehtestamise meetodi kohta täpsustab komisjon, et viitemäär on baasmäär, mida võib suurendada erilise riskiga olukordades, näiteks laenu raskustes olevatele äriühingutele või pankade poolt harilikult nõutava tagatise puudumine, täpsustades, et sellistel juhtudel võib preemia olla 400 baaspunkti või rohkemgi.

(38) Nii oli see *Chemische Werke Piesteritz* juhtumi puhul,⁽⁶⁾ mille puhul komisjon leidis, et 400 baaspunkti ulatuv preemia oli raskustes olevale äriühingule laenu andmisel õigustatud. Seda hinnangut kinnitas komisjon ka *Biria* juhtumi puhul,⁽⁷⁾ täpsustades, et tagatise puudumisega kaasnev risk õigustab veel 400 baaspunkti lisamist ehk kokku 800 baaspunkti lisamist. Komisjon leiab, et käesoleva juhtumi asjaolud sarnanevad suures ulatuses eespool nimetatud juhtumitega, eelkõige puuduvate tagatiste ja esinevate raskuste ulatuse osas. Seega võib AFRile antud laenude riskide hindamisel lähtuda samadest põhimõtetest.

(39) Seega koosneb laenu riigiabi osa erinevusest, mis tekib intressimäära vahel, mida tuleb tegelikult maksta laenu eest, ja intressimäära vahel, mida oleks pidanud maksta, kui oleks kohaldatud laenu andmise ajal kehtinud viitemäär, mida oleks suurendatud 800 baaspunkti võrra.

5.3. Abi kokkusobivus ühisturuga

(40) Võttes arvesse AFRi majanduslikku olukorda laenu andmise ajal, nagu seda on kirjeldatud punktis 8 (mitu aastat kahjumiga käigus hoidmine, negatiivne omakapital, vähenev käive), leiab komisjon, et AFR oli laenu andmise ajal raskustes olev äriühing suuniste tähenduses. Punktides 22 ja 23 toodud põhjustel ei anna Prantsusmaa esitatud märkused alust selle hinnangu muutmiseks.

(41) 2005. aastal kuulus AFR küll kontserni, mida kontrollis valdusettevõtja Arbel SA. Lisaks raudteeharule (mis koosnes AFRist ja Lormaferist) oli kontsernil ka ehitusharu, mis hõlmas ettevõtjaid, kes olid spetsialiseerunud akende tootmisele ehitustööstuse tarbeks. Kuid andmetest, mis Prantsusmaa ametiasutused esitasid enne ametliku uurimismenetluse algatamist toimunud kirjavahetuse raames, nähtub, et raskused, millega AFR silmitsi seisis, olid kontsernis eriomased vaid talle: tema tegevus ei olnud mingil määral seotud ehitusharuga. Lisaks leiab komisjon, et AFR raskused näisid kontsernisiseseks lahendamiseks olevat liialt tõsised, võttes arvesse kontserni keskpäraseid majandustulemusi. Seepärast leiab komisjon,

et suuniste punkt 13 ei takista AFR käsitamist äriühinguna, kellele võib anda päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antavat abi, vaatamata tema kuulumisele kontserni.

(42) Seepärast tuleb abi kokkusobivust ühisturuga hinnata eespool nimetatud suuniste alusel.

(43) Komisjon leiab, et suunistes ümberkorraldamisabi ühisturuga kokkusobivuse jaoks sätestatud tingimused ei ole täidetud. Komisjon märgib järgmist:

— Prantsusmaa ametiasutused ei ole komisjonile esitanud suuniste punktide 34–37 kohast ümberkorraldamiskava;

— komisjon ei ole teadlik ühestki tasakaalustavast meetmest, et vältida abiga kaasnevaid põhjendamatuid konkurentsimoonusi (suuniste punktid 38–42).

(44) Näib, et abi ei vasta ka suunistes päästmisabi ühisturuga kokkusobivuse jaoks ettenähtud tingimustele, sest laenu anti pikemaks ajaks kui kuus kuud (vt suuniste punkt 25).

(45) Nendest põhjendustest piisab, et käsitada abi ühisturuga kokkusobimatuks.

6. KOKKUVÕTE

Komisjon konstateerib, et Prantsusmaa andis kõnealust abi õigusvastaselt, rikkudes asutamislepingu artikli 88 lõiget 3. Abi on ühisturuga kokkusobimatu ning Prantsusmaa peab selle lõpetama ja abi saajalt antud summad tagasi nõudma,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Prantsusmaa antud riigiabi äriühingule Arbel Fauvet Rail SA on ühisturuga kokkusobimatu.

Artikkel 2

1. Prantsusmaa võtab kõik vajalikud meetmed abi saajalt artiklis 1 nimetatud õigusvastaselt antud abi tagasinõudmiseks.

⁽⁷⁾ Juhtum C 38/05, vt joonealune märkus 6 (punktid 83–86).

2. Abi tagastamine toimub viivitamatult kooskõlas siseriiklike õigusmenetlustega niivõrd, kuivõrd need võimaldavad käesoleva otsuse vahetut ja tõhusat täitmist. Tagasinõutav abisumma sisaldab intresse alates kuupäevast, millal abi abisaaja käsutusse anti, kuni selle tegeliku tagasisaamise kuupäevani.

3. Intress arvutatakse liitintressina vastavalt määruse (EÜ) nr 794/2004 V peatükile.

4. Prantsusmaa tühistab kõik artiklis 1 osutatud abi välja maksmata jäänud maksed alates käesoleva otsuse teatavakstegevise kuupäevast.

Artikkel 3

1. Prantsusmaa tagab, et käesolev otsus rakendatakse nelja kuu jooksul alates käesoleva otsuse teatavakstegevise kuupäevast.

2. Kahe kuu jooksul alates käesoleva otsuse teatavakstegevise kuupäevast teavitab Prantsusmaa komisjoni otsuse täitmiseks võetud meetmetest, eelkõige järgmistest elementidest;

a) abisaajalt tagasi nõutava abi kogusumma (põhisumma ja intressid);

b) käesoleva otsuse täitmiseks juba võetud ja kavandatud meetmete üksikasjalik kirjeldus;

c) dokumendid, mis tõendavad, et abisaajalt on nõutud abi tagasimaksmist.

3. Prantsusmaa teavitab komisjoni käesoleva otsuse rakendamiseks võetud riiklike meetmete edenemisest, kuni artiklis 1 osutatud abi on täies ulatuses tagasi saadud. Komisjoni taotlusel edastab Prantsusmaa viivitamata mis tahes teabe käesoleva otsuse täitmiseks juba võetud ja kavandatud meetmete kohta ning üksikasjaliku teabe abisaajalt juba tagasi saadud abisummade ja intresside kohta.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.

Brüssel, 2. aprill 2008

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Neelie KROES

MÄRKUS LUGEJALE

Institutsioonid on otsustanud edaspidi oma tekstides mitte märkida viidatud õigusaktide viimaseid muudatusi.

Kui ei ole teisiti märgitud, mõistetakse siin avaldatud tekstides viidatud õigusaktide all neid akte koos kõigi muudatustega.